

မဟာစည်နာယက
အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ၊ အဘိဝေမဟာရဋ္ဌဂုရု

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိမ်သောဓရာဇော်

အရှင်ကုဏ္ဍလာဘိဝံသ

ဟောကြား ရေးသားစီရင်အပ်သော

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး ပယ်ပုံများ

စာရေးတော်

သာသနာ - ၂၅၅၂

ကောဇာ - ၁၃၇၀

၁ရပ် - ၂၀၀၉

မဟာစည်နာယက
အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ၊ အဘိဓမ္မမဟာရဋ္ဌဂုရု

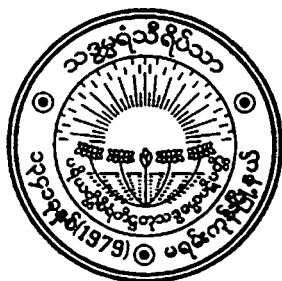
သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

အရှင်ကုဏ္ဍလာဘိဝံသ

ဟောကြား ရေးသားစီရင်အပ်သော

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး ပယ်ပုံများ

စာရူးဖော်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၃၂၀၂၇၃၀၃၀၉

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၃၂၀၃၁၃၀၃၀၉

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်

အုပ်ရေ - ၃၀၀၀

တန်ဖိုး -

ပုံနှိပ်ပြီးသည်လ

မတ်လ၊ ၂၀၀၉-ခုနှစ်

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးသိန်းထွန်း (၀၄၈၂၂)

သိန်းထွန်းအောင်ဆက်၊ ၅၀/၅၂၊ ဒဂုံသီရိလမ်း၊

ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၁-၅၄၂၀၅၆

ထုတ်ဝေသူ

ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး တင်အောင်(လေ-အငြိမ်းစား)။ (၀၃၃၆၆)

သဒ္ဓမ္မရုံသီစာပေ၊ အမှတ်-၇၊ ဇေယျာခေမာလမ်း၊

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ထုတ်ဝေသည်။

ဖုန်း - ၀၁-၆၆၁၅၉၇ ၊ ၆၅၀၅၇၆

သဒ္ဓမ္မရံညီရိပ်သာပဓာနနာယကဆရာတော်

အဂ္ဂမဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရု

ဘဒ္ဒန္တကုဏ္ဍလာဘိဝံသ

WWW.DHAMMARANSI.NET

နိဒါန်း

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို သိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ များကြပါသည်။ သိပြီးသည့်အပြင် ပယ်လည်းပယ် ကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို သိထားမှသာ ပယ်ဖို့ ရာ လွယ်ကူကြမည် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤ“ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး ပယ်ပုံများ” စာအုပ်ငယ်၌ သိပုံနှင့် ပယ်ပုံတို့ကို ရှင်းလင်းစွာ သိနိုင်ဖို့ရန် အကျဉ်းနှင့်အကျယ် ၂-မျိုးထည့်သွင်း၍ ရေးသားဖော်ပြထားပါသည်။

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး ပယ်ပုံများ အကျဉ်းသိပ္ပံ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို သိလည်း သိထားကြရပေမည်၊ ပယ်လည်းပယ်ကြရမည် ဖြစ်ပေသည်။ သိထားမှသာ ပယ်နိုင်ကြမည် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို ရှေးဦးစွာ ရေးသားဖော်ပြပါမည်။ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးဟူသည် ကာယဒုစရိုက်က ၃-ပါး၊ ဝစီဒုစရိုက်က ၄-ပါး၊ မနောဒုစရိုက်က ၃-ပါးဟူ၍ ၁၀-ပါး ဖြစ်ပေသည်။

ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါးဟူသည် -

- ပါဏာတိပါတ = သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊
- အဒိန္နာဒါန = သူတစ်ပါးဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်း၊
- ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ = သူတစ်ပါးသားမယား၊ သားသမီးများကို လွန်ကျူးဖျက်ဆီးခြင်း

ဟူ၍ ၃-ပါးဖြစ်ပေသည်။ ကိုယ်
ဖြင့်သာ လွန်ကျူးတာများသော
ကြောင့် ကာယဒုစရိုက်ဟု ဆိုရ
ပေသည်။

ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးဟူသည် -

မုသာဝါဒ = လိမ်ညာ၍ပြောဆိုခြင်း။

ပိသုဏဝါစာ = သူနှစ်ဦးတို့၏ အချစ်ပျက်အောင် ကုန်း
တိုက်၍ပြောဆိုခြင်း။

ဖရသဝါစာ = ကြမ်းတမ်းစွာ ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်း၍ပြော
ဆိုခြင်း။

သမ္မပ္ပလာပ = အကျိုးမရှိသောစကားများကို အချိန်ကုန်
ခံ၍ပြောဆိုခြင်းဟူ၍ ၄-ပါးဖြစ်ပေသည်။
နှုတ်ဖြင့် လွန်ကျူးတာများသောကြောင့်
ဝစီဒုစရိုက်ဟု ဆိုရပေသည်။

မနောဒုစရိုက် ၃-ပါးဟူသည် -

အဘိဋ္ဌာ = သူတစ်ပါးတို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို မတရား
သဖြင့်ယူဖို့ရာ ကြံစည်ကြောင်းဖြစ်တဲ့
လောဘ။

ဗျာပါဒ = သူတစ်ပါးတို့ သေကျေပျက်စီးအောင်၊ ဆုံးရှုံး
 နစ်နာသွားရအောင် ကြံစည်ကြောင်း ဒေါသ၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ = လှူအပ်သော အကျိုးမရှိ၊ ပူဇော်အပ်သော
 အကျိုးမရှိ စသည်ဖြင့် မှားယွင်းစွာယူဆခြင်း
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူ၍ ၃-ပါးဖြစ်ပေသည်။ စိတ်ဖြင့်
 လွန်ကျူးခြင်းကြောင့် မနောဒုစရိုက်ဟု ဆို
 ရပေသည်။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး သိရပုံကို ရေးသားဖော်ပြတာ အသင့်
 အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သွားရမည့်
 လမ်းများက ၃-မျိုးရှိနေကြပေသည်။ အမှောင်ဖြစ်သည့် အပါယ်
 သို့သွားရာ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးလမ်း၊ အလင်းဖြစ်သည့် လှူပြည်၊
 နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည်သို့သွားရာ သုစရိုက် ၁၀-ပါးလမ်း၊ ဘယ်
 သောအခါမှ ပြန်မမှောင်နိုင်သည့် နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာ သတိပဋ္ဌာန်
 ၄-ပါးလမ်းဖြစ်သည်ဟု သိထားမှသာ အမှောင်ဖြစ်သည့် ဒုစရိုက်
 လမ်းကိုပယ်ဖို့ရာ စိတ်အားတွေ ထက်သန်ပြီး ပယ်နိုင်ကြမည်
 ဖြစ်ပေသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ဒုစရိုက်ဆယ်ပါး၊ အကျင့်လမ်းကား၊
 အမှောင်ဖြစ်ရာ၊ အပါယ်ရွာ၊
 သွားရာလမ်းကြောင်းဖြစ်ပေသည်။

ယခု ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို ပယ်ရပုံကို ရေးသားဖော်ပြပါ တော့မည်။ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို ပယ်ပုံမှာ ၃-မျိုးဖြစ်ပေသည်။

- (က) သီလဖြင့်ပယ်ခြင်း၊
- (ခ) သမထဖြင့်ပယ်ခြင်း၊
- (ဂ) ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာ၊ မဂ်ပညာတို့ဖြင့်ပယ်ခြင်း ဟူ၍ ၃-မျိုးဖြစ်ပေသည်။

ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါး၊ ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးတို့ကို သီလဖြင့် ပယ်ကြရပေသည်။ ၅-ပါးသီလ၊ ၈-ပါးသီလ၊ ၉-ပါးသီလတို့ကို လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းလိုက်သောအခါ ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါး၊ ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးတို့ကို ပယ်ခြင်းကိစ္စများ ပြီးမြောက်သွားကြပေသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါးကို ရှောင်ကြဉ်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ များကြပါသည်။ ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှောင်ကြဉ်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တော့ နည်းကြပါသည်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုပါလျှင် ဝစီ = နှုတ်က နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ပြောဆိုနေကြရသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ မုသားမပြောမိရအောင်၊ နှုတ်က ကြမ်းတမ်းသည့် ဖရုသဝါစာမပြောမိရအောင် အထူးသတိထား၍ စောင့်ထိန်းနေကြရပေသည်။

ဖရသဝါစာစကားသည် နှုတ်ကလည်းကြမ်း၍ စိတ်ကလည်းကြမ်း ဖြစ်သွားသောအခါ ဖရသဝါစာစကား ဖြစ်သွားကြပေသည်။ အသက်သိက္ခာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာကြီးကြသောပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဖရသဝါစာမဖြစ်ရအောင် အထူးပင် သတိထားကြရပေသည်။ လူငယ်လူရွယ်များနှင့် ဆက်ဆံရသောအခါ ပို၍သတိထားကြရပါသည်။ နှုတ်ကသာကြမ်း၍ စိတ်ကမကြမ်းမိအောင် သတိထားကြရပါသည်။ စိတ်ကမကြမ်းလျှင် ဖရသဝါစာမဖြစ်တာကို ကျမ်းဂန်များ၌ ဖွင့်ပြထားပါသည်။

တစ်ချိန်သောအခါ သားနှင့်မိခင်တို့ တစ်အိမ်တည်းမှာ အတူတကွနေထိုင်ကြ၏။ မိခင်နှင့်သားတို့သည် အယူအဆ သဘောထားချင်းမတူကြ၍ မကြာခဏ စိတ်ဆိုးအမျက်ထွက်ကြ၏။ သားဖြစ်သူက “မိခင်၏အိမ်မှာ ကျွန်ုပ်မနေတော့ဘူး၊ အရပ်တစ်ပါးသို့သွားတော့မည်” ဟုပြောကာ အိမ်မှထွက်လေ၏။ မိခင်ဖြစ်သူက “သင့်ကို ကျွဲရိုင်းမခတ်လိမ့်မည်၊ ခတ်လို့သေပါစေ” ဟု ကြမ်းတမ်းစွာပြောလေ၏။ သားဖြစ်သူသည် သေသေကျေကျ သွားမှာပဲဟုဆိုကာ သွားလေ၏။ တောအုပ်တစ်ခုသို့ ရောက်သွားသောအခါ ကျွဲရိုင်းမကြီးတစ်ကောင်က သားဖြစ်သူကို ဝှေခတ်၍ သတ်ဖို့ရာ အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ပြေးလာလေ၏။

သွားဖြစ်သူသည် ဘယ်လိုမှ ရှောင်တိမ်းလို့မရနိုင်သည် ကိုသိ၍ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုလေ၏။ “မိခင်ဖြစ်သူသည် နှုတ်က ကြမ်းပါသော်လည်း စိတ်ကတော့မကြမ်းပါဘဲ ချမ်းသာစေချင်ခဲ့ လျှင် ကျွဲရိုင်းမ မိမိကို မခတ်စေသတည်း” ဟူ၍ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ပြုလေ၏။ ကျွဲရိုင်းမကြီးသည် တစ်ဦးတစ်ယောက်က ကြီးဖြင့် ချည်ထားလိုက်သကဲ့သို့ တည်ငြိမ်စွာ ရပ်နေလေ၏။ ထို့နောက် အရပ်တစ်ပါးသို့ ထွက်ခွာသွားလေ၏။ ထိုမိခင်၏စကားသည် ဖရသဝါစာစကားမဖြစ်ဟု အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်ပြ ထား၏။

(အဋ္ဌသာလိနီ-ဋ္ဌ/၁၄၃)

ဆောင်ပုဒ်။ နှုတ်ကသာကြမ်း၊ စိတ်မကြမ်းပါ၊
 ဖရသာ၊ မှန်စွာမဖြစ်ပြီ။
 နှုတ်ကလည်းကြမ်း၊ စိတ်လည်းကြမ်းပါ၊
 ဖရသာ၊ မှန်စွာဖြစ်ပေသည်။

နှုတ်ကသာချို၍ စိတ်ကကြမ်းတမ်းပါက ဖရသဝါစာဖြစ် ပုံသာဓကမှာ တစ်ချိန်သောအခါ ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီးသည် အမတ် ကြီးများနှင့် မင်းသားငယ်များပါ ညီလာခံဝင်နေကြ၊ အစည်း အဝေးထိုင်နေကြ၏။ ထိုအခါတွင် သူပုန်လူဆိုးတစ်ယောက်ကို ရဲသားအာဏာသားတွေက ဖမ်းမိ၍ မင်းကြီးထံ ချက်ချင်းတင်ပြ

ရမည်ဟူသော အမိန့်ဖြင့် ချက်ချင်းတင်ပြကြလေ၏။ မင်းကြီးက ဂုဏ်အသရေရှိကြသည့် အမတ်ကြီးများနှင့် မင်းသားငယ်များပါ အတူတကွ အစည်းအဝေးထိုင်နေရတဲ့အခိုက်ဖြစ်၍ ချိုသာစွာ အမိန့်ပေးလေ၏။ “ဤသူပုန်လူဆိုးကို တောထဲသို့ခေါ်သွား၍ ချမ်းသာစွာ အိပ်စေလိုက်ကြပေတော့”ဟု နှုတ်က ချိုသာစွာပြော ဆို၍ စိတ်ကတော့ သတ်လိုက်တော့ဟူ၍ အလွန်ကြမ်းတမ်း၏။ ထို့ကြောင့် ဖရသဝါစာဖြစ်၏။

ဆောင်ပုဒ်။ ■ နှုတ်ကချိုသာ၊ စိတ်ကကြမ်းပါ။
ဖရသသာ၊ မှန်စွာဖြစ်ပေသည်။
ကိုယ်နှင့်နှုတ်မှာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာငြား၊
ဒုစရိုက်များ၊ ပယ်ရှားမြတ်သီလာ။

စိတ်အစဉ်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒဟူ သော မနောဒုစရိုက် ၂-ပါးကို ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ မေတ္တာ၊ အသုဘ၊ မရဏဿတိစသော သမထကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို ပွားများအားထုတ် လိုက်သောအခါ အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒဟူသော မနောဒုစရိုက် ၂-ပါး ကို ပယ်ခြင်းကိစ္စ ပြီးမြောက်သွားပေသည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ■ စိတ်အစဉ်မှာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာငြား၊
ဒုစရိုက်များ၊ ပယ်ရှားမြတ်သမား။

ဘဝစဉ်ဆက် ကိန်းလျက်ပါလာသည့် အယူလွဲအယူမှား မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မနောဒုစရိုက်ကိုတော့ ဝိပဿနာပညာ၊ မဂ်ပညာတို့ဖြင့် ပယ်ကြရပေသည်။ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးဖြင့် ဝိပဿနာတရားအား ထုတ်၍ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ် ဖြစ်လာပြီးသောအခါ၊ ဆက်ကာ ဆက်ကာအားထုတ်၍ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ် ဖြစ်လာသော အခါတို့၌ ဘဝစဉ်ဆက် ကိန်းလျက်ပါလာသည့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မနော ဒုစရိုက်ကို အပြီးတိုင်ပယ်လိုက်ပေသည်။ နောင်ဘယ်အခါမှ ပြန်မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။

ဆောင်ပုဒ်။ ဘဝစဉ်ဆက်၊ ကိန်းလျက်ပါငြား၊
 ဒုစရိုက်များ၊ ပယ်ရှားမြတ်ပညာ။
 စိတ်အစဉ်မှာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာငြား၊
 ဒုစရိုက်များ၊ ပယ်ရှားမြတ်ပညာ။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့ဖြင့် ပယ် ရှားပုံကို ရေးသားဖော်ပြတာ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။ ယခု တဒင်္ဂပဟာန်၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်၊ သမုစ္ဆေဒပဟာန်တို့ဖြင့် ပယ်ရှား ပုံများကို ဆက်လက်၍ ရေးသားဖော်ပြပါဦးမည်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ညွှန်ပြသော ဝိပဿနာရှုနည်း ဖြင့် တဒင်္ဂ၊ ဝိက္ခမ္ဘန၊ သမုစ္ဆေဒပဟာန်တို့ဖြင့် ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို ပယ်ရှားပုံများကို ရေးသားဖော်ပြပါမည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ညွှန်ပြသောနည်းဖြင့် ဝိပဿနာတရားရှုမှတ်ကြသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ထိုင်၍ရှုမှတ်ကြသောအခါ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထိတယ်ဟု ရှုမှတ်ကြရပေသည်။ ရှုမှတ်ခါစ သမာဓိဉာဏ်များ မဖြစ်သေးမီမှာတော့ ဘာမျှထူးခြားစွာ မသိကြရသေးပါ။ ရှုမှတ်၍ ၃-ရက်၊ ၄-ရက်ခန့် ရှိလာသောအခါ ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာ၊ ထိုင်တာ၊ ထိတာတို့ကတခြား၊ မှတ်သိစိတ်များကတခြားဟု ကွဲပြား၍ သိလာကြပေသည်။

နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်က တဒင်္ဂပယ်ပုံ

ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာ၊ ထိုင်တာ၊ ထိတာတို့က အာရုံကို မသိတတ်သောကြောင့် ရုပ်တရားများဖြစ်ကြသည်။ မှတ်သိစိတ်များက အာရုံကို သိတတ်သောကြောင့် နာမ်တရားများဖြစ်ကြသည်ဟု ကွဲပြားပိုင်းခြား၍ သိလာကြပေသည်။ ဤကဲ့သို့ သိလာခြင်းသည် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ် ဖြစ်လာခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးတို့ကို တဒင်္ဂပဟာန်အားဖြင့် ပယ်လိုက်ပြီးဖြစ်ပေသည်။ အထူးအားဖြင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်သည်။

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်က တဒင်္ဂပယ်ပုံ

ဆက်ကာဆက်ကာရှုမှတ်၍ သမာဓိဉာဏ်များ တစ်ဆင့် အားရှိထက်သန်လာသောအခါ ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာ၊ ထိုင်တာ၊ ထိတာတို့က ရှေ့မှပေါ်ပေါ်ပေးနေလို့ မှတ်သိစိတ်များက နောက် မှလိုက်၍လိုက်၍ ရှုမှတ်နေရသောကြောင့် ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာ၊ ထိုင်တာ၊ ထိတာတို့က အကြောင်းတရားဖြစ်ကြပေသည်။ မှတ် သိစိတ်များက အကျိုးတရားတို့ ဖြစ်ကြပေသည်ဟု အကြောင်း နှင့်အကျိုးကို သိလာခြင်းသည် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ဖြစ်လာခြင်း ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဤကဲ့သို့ သိလာခြင်းဖြင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်တကွ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးတို့ကို တဒင်္ဂပဟာန်အားဖြင့် ပယ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ အထူးအားဖြင့် အဟောတုကဒိဋ္ဌိ၊ ဝိသမဟောတုဒိဋ္ဌိ တို့ကိုပယ်သည်။

သမ္မသနဉာဏ်က တဒင်္ဂပယ်ပုံ

ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထိတယ်ဟု ရှုမှတ် နေစဉ်မှာပင် နာတာ၊ ကျင်တာ၊ ကိုက်ခဲတာစသော ဒုက္ခဝေဒနာ တို့ ဖြစ်ပေါ်လာကြပေသည်။ ထိုဝေဒနာတို့ကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တလို့ထင်မြင်အောင် သုံးသပ်၍ ရှုမှတ်ကြရပေသည်။ ဤကဲ့ သို့ သုံးသပ်၍ ရှုမှတ်ခြင်းသည် သမ္မသနဉာဏ်ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသမ္မသနဉာဏ်က ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးတို့တွင် အဘိဇ္ဈာနှင့် မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိတို့ကို အထူးပယ်လိုက်ပေသည်။ တဒင်္ဂပဟာန်ဖြင့်ပယ်၏။

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်က တဒင်္ဂပယ်ပုံ

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်သို့ ရောက်လာသောအခါ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်ဟု ရှုမှတ်လိုက်လျှင် ဖောင်းစနှင့်ဖောင်းဆုံး၊ ပိန်စနှင့်ပိန်ဆုံးတို့ အထူးထင်ရှားလာပေသည်။ ဖောင်းစကဖြစ်၊ ဖောင်းဆုံးကပျက်၊ ပိန်စကဖြစ်၊ ပိန်ဆုံးကပျက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဖြစ်ဆိုသည့် ဥဒယဉာဏ်ဖြင့် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ ပျက်ဆိုတဲ့ ဝယဉာဏ်ဖြင့် သဿတ ဒိဋ္ဌိတို့ကို တဒင်္ဂပဟာန်ဖြင့် အထူးပယ်လိုက်သည်။ ကျန်သည့် ဒုစရိုက် ၉-ပါးတို့ကိုလည်း တဒင်္ဂအားဖြင့်ပင် ပယ်လိုက်သည်။

သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်က တဒင်္ဂ၊ ဝိက္ခမ္ဘနတို့ဖြင့်ပယ်ပုံ

ဆက်ကာဆက်ကာရှုမှတ်၍ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်သို့ ရောက်လာသောအခါ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်ဖြင့် တဒင်္ဂပဟာန်၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်တို့ဖြင့် ပယ်လိုက်သည်။ အနလောမဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်တို့နှင့် မလျော်သော အကျင့်ဓမ္မအားလုံးကို တဒင်္ဂပဟာန်ဖြင့် ပယ်လိုက်သည်။ ဂေါတြဘူဉာဏ်ဖြင့် သင်္ခါရနိမိတ်လျှင်အာရုံရှိသော ပုထုဇဉ်အနွယ်ကို တဒင်္ဂပဟာန်အားဖြင့် ပယ်လိုက်သည်။

သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်က သမုစ္ဆေဒဖြင့်ပယ်ပုံ

ဆက်ကာဆက်ကာရူမှတ်၍ သမာဓိဉာဏ်များ အထူးထက်သန်အားရှိလာသောအခါ အပါယ်တံခါးများကို အပြီးပိတ်စေနိုင်သည့် သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်သွားပေသည်။ ထိုအခါ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးတို့တွင် ပါဏာတိပါတ၊ အဒိန္နာဒါန၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရဟူသော ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါး၊ မုသာဝါဒဟူသော ဝစီဒုစရိုက် ၁-ပါး၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟူသော မနောဒုစရိုက် ၁-ပါး၊ ပေါင်း ဒုစရိုက် ၅-ပါးတို့ကို သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့် အပြီးတိုင် ပယ်လိုက်ပေသည်။

ဆောင်ပုဒ်။။ ဒုစရိုက်ငါးဖြာ၊ မြတ်သောတာ၊
မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။
ကာယသုံးဖြာ၊ မု၊မိစ္ဆာ၊ မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။

ဆက်ကာဆက်ကာရူမှတ်၍ သမာဓိဉာဏ်များ တစ်ဆင့်အားရှိထက်သန်လာသောအခါ သကဒါဂါမိမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ရှိသွားပေသည်။ ထိုသကဒါဂါမိမဂ်ဉာဏ်က အထူးပယ်တာမရှိ။ ခေါင်းပါးရုံသာပြုသောကြောင့် မရေးသားတော့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အနာဂါမိမဂ်ဉာဏ်က သမုစ္ဆေဒဖြင့်ပယ်ပုံ

ဆက်ကာဆက်ကာရှုမှတ်၍ သမာဓိဉာဏ်များ တစ်ဆင့် အားရှိထက်သန်လာသောအခါ အနာဂါမိမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက် သွားပေသည်။ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သွားပေသည်။ ဤလူ့ပြည်သို့ ပြန်မလာတော့ပါဘဲ ဗြဟ္မာ့ပြည်မှ နိဗ္ဗာန်သို့စံဝင်တော့မည့်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အနာဂါမိမဂ်ဉာဏ်က ပိသုဏဝါစာ၊ ဖရသဝါစာဟူသော ဝစီဒုစရိုက်က ၂-ပါး၊ ဗျာပါဒဟူသော မနော ဒုစရိုက်က ၁-ပါး၊ ပေါင်း ၃-ပါးသော ဒုစရိုက်တို့ကို အကြွင်းမဲ့ သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့် ပယ်လိုက်ပေသည်။

**ဆောင်ပုဒ်။ ။ ဒုစရိုက်သုံးဖြာ၊ မြတ်နာဂါ၊
မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။
ပိသု၊ဖရ၊ ဗျာပါဟု၊ သုံးခုပယ်လိုက်သည်။**

အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်က သမုစ္ဆေဒဖြင့်ပယ်ပုံ

ဆက်ကာဆက်ကာရှုမှတ်၍ သမာဓိဉာဏ်များ တစ်ဆင့် အားရှိထက်သန်လာသောအခါ ကိလေသာမှန်သမျှ အားလုံးကို ချုပ်ငြိမ်းစေသည့် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ရှိသွားပေသည်။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သွားပေသည်။ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း အပြီးတိုင်

ချုပ်ငြိမ်းသွားသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အရဟတ္တ
မဂ်ဉာဏ်က သမ္ဗုပ္ပလာပဟူသော ဝစီဒုစရိုက် ၁-ပါးနှင့် အဘိဇ္ဈာ
ဟူသော မနောဒုစရိုက် ၁-ပါး ပေါင်း ဒုစရိုက် ၂-ပါးကို အကြွင်းမဲ့
သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့် ပယ်လိုက်သည်။

ဆောင်ပုဒ်။ ■ ဒုစရိုက်နှစ်ဖြား၊ အရဟတ္တာ၊
မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။
သမ္ဗုပ္ပလာ၊ အဘိဇ္ဈာ၊ မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။

ဤကဲ့သို့ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့
ဖြင့် ပယ်ပုံနှင့် တဒင်္ဂ၊ ဝိက္ခမ္ဘန၊ သမုစ္ဆေဒပဟာန်တို့ဖြင့် ပယ်ပုံ
တို့ကို ရေးသားဖော်ပြတာ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။
(ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ-၂/၃၂၅)

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိသာဆရာတော်

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး ပယ်ပုံများ တရားတော် အကျယ်သိပ္ပယ်

ဒီနေ့ ၁၃၆၆-ခု၊ တော်သလင်းလပြည့်နေ့၊ နေ့လယ်ပိုင်း
မှာ ဟောကြားမည့်တရားတော်က ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး ပယ်ပုံများကို
ဟောကြားပေးပါမယ်။ “ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး ပယ်ပုံများ တရား
တော်” ဖြစ်ပါတယ်။

အခုတရားနာပရိသတ်များက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
ဖြစ်ကြသည့်အားလျော်စွာ အပါယ်သို့ သွားရာလမ်းကြောင်းဖြစ်
သည့် ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို သိလည်းသိကြရမည်၊ ပယ်လည်းပယ်
ကြရမည်။ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးသည် ဘယ်ကိုသွားရာလမ်းကြောင်း
ပါလဲ ... အပါယ်သွားရာလမ်းကြောင်းပါဘုရား။ အပါယ်သွားရာ
လမ်းကြောင်းဖြစ်သည့်အတွက်ကြောင့် သိလည်းသိကြရမည်။
သိပြီးသည့်အပြင် ပယ်လည်းပယ်ကြရမည်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်
တယ်။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးပယ်ပုံကို အစဉ်လေးထားပြီးတော့ ဟောကြားပေးပါမယ်။ ၁-နံပါတ်က ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို သိရပုံ၊ ၂-နံပါတ်က ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့ဖြင့် ပယ်ပုံ၊ ၃-နံပါတ်က ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို တဒင်္ဂ၊ ဝိက္ခမ္ဘန၊ သမုစ္ဆေဒအားဖြင့် ပယ်ပုံဟု အစဉ်လေးထားပြီး ဟောကြားပေးပါမယ်။ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို ယခုတရားနာပရိသတ်များ သိတာများပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်မှန်လို့ရှိရင် ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကိုတော့ သိကိုသိရမယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်လည်းဆိုပါရဲ့ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးလည်း မသိဘူးဆိုရင်တော့ နေရာမှကျပါ့မလား ... နေရာမကျပါဘုရား။

အိုဘယ်နှယ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလဲ။ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးလည်း မသိပါလား။ ချီးမွမ်းတာလား၊ ကဲ့ရဲ့တာလား ... ကဲ့ရဲ့တာပါဘုရား။ ကဲ့ရဲ့သွားလိမ့်မယ်။ ယခုတရားနာပရိသတ်များ သိတာများပါတယ်။ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးဆိုသည်မှာ ကာယ ဒုစရိုက်က ၃-ပါး၊ ဝစီဒုစရိုက်က ၄-ပါး၊ မနောဒုစရိုက်က ၃-ပါး ဟူ၍ ၁၀-ပါးဖြစ်ပေသည်။

ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါးဆိုသည်မှာ -
ပါဏာတိပါတ = သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း။

အဒိန္နာဒါန = သူတစ်ပါးဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်း။
ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ = သူ့သားမယား၊ သားသမီးများကို
လွန်ကျူးဖျက်ဆီးခြင်းဟူ၍ ၃-ပါး
ဖြစ်ပေသည်။ ကိုယ်ဖြင့် လွန်ကျူး
တာများသည့်အတွက်ကြောင့်
ကာယဒုစရိုက်ဟု ခေါ်ရပေသည်။
များသောအားဖြင့် ကိုယ်ဖြင့်သာ
လွန်ကျူးတယ်။ ကိုယ်ဖြင့် လွန်
ကျူးသည့်ဒုစရိုက်ကို ဘာဒုစရိုက်
လို့ခေါ်ပါသလဲ ... ကာယဒုစရိုက်
လို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။

- ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးဆိုသည်မှာ -
- မုသာဝါဒ = လိမ်ညာ၍ပြောဆိုခြင်း။
- ပီသုထဝါစာ = သူနှစ်ဦးတို့ အချစ်ပျက်အောင် ကုန်း
တိုက်၍ပြောဆိုခြင်း။
- ဖရသဝါစာ = ကြမ်းတမ်းစွာ ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်း၍ပြော
ဆိုခြင်း။
- သမ္ပပ္ပလာပ = လောကဓမ္မနှစ်ဌာနလုံး အကျိုးမရှိသော၊
သိမ်ဖျင်းသောစကားကိုပြောဆိုခြင်းဟူ၍

၄-ပါးဖြစ်ပေသည်။ နှုတ်ဖြင့် လွန်ကျူး
 တာများသည့်အတွက်ကြောင့် ဝစီဒုစရိုက်
 ဟု ခေါ်ရပေသည်။ နှုတ်ဖြင့် လွန်ကျူး
 တာများသည့်အတွက်ကြောင့် ဘာဒုစ
 ရိုက်လို့ခေါ်ပါသလဲ ... ဝစီဒုစရိုက်လို့ခေါ်
 ပါတယ်ဘုရား။

မနောဒုစရိုက် ၃-ပါးဆိုသည်မှာ -

အဘိဇ္ဈာ = သူတစ်ပါးတို့စည်းစိမ်ဥစ္စာများကို ကိုယ့်စည်း
 စိမ်ဥစ္စာဖြစ်လာရအောင် မတော်မတရား
 သောနည်းဖြင့် ယူဖို့ရာ ကြံစည်ကြောင်းဖြစ်
 သော လောဘ၊

ဗျာပါဒ = သူတစ်ပါးတို့ ဆင်းရဲသွားအောင်၊ ငြို့ငြင်ပင်
 ပန်းသွားအောင်၊ သေကျေပျက်စီးသွားအောင်
 ကြံစည်ကြောင်းဖြစ်သော ဒေါသ၊

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ = လှူသော်လည်း အကျိုးမရှိ၊ ပူဇော်သော်
 လည်း အကျိုးမရှိ စသည်ဖြင့် မှားယွင်းသော
 အယူကိုယူခြင်းဟူ၍ ၃-ပါးဖြစ်ပေသည်။
 စိတ်ဖြင့် လွန်ကျူးခြင်းကြောင့် မနောဒုစရိုက်
 ဟု ခေါ်ရပေသည်။ စိတ်ဖြင့် လွန်ကျူးတဲ့

ဒုစရိုက်ဖြစ်၍ ဘာဒုစရိုက်ဟုခေါ်ပါသလဲ ...
မနောဒုစရိုက်ဟုခေါ်ပါတယ်ဘုရား။

စိတ်နှင့်မနောသည် တူသလား၊ ထူးသလား ... တူတူ
ပါပဲဘုရား။ တရားနာပရိသတ်များက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
ဆိုတော့ ဗုဒ္ဓတရားတော်တွေက ကမ္ဘာမှာပျံ့နှံ့သွားတော့ ကမ္ဘာ
က အထူးအလေးဂရုပြုသည့် အချိန်အခါဖြစ်၍ ဘာသာခြား၊
နိုင်ငံခြားသားများက မကြာခဏ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်
တွေ့သောအခါ မေးကြတယ်။ စိတ်နဲ့မနောဟာ တူသလား၊
ထူးသလားဟုမေးရင် ... အတူတူပါဘုရား။ အတူတူပဲလို့ ပြောရ
မယ်တဲ့။ ဝေါဟာရသာကွဲတယ်၊ တရားကိုယ်ကတော့ အတူတူ
ပါပဲ။ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကိုတော့ သိသွားပြီ။ ဘယ်ကိုသွားရာလမ်း
ကြောင်း ... အပါယ်ကိုသွားရာလမ်းကြောင်းပါဘုရား။ သိမှ ပယ်
နိုင်မှာဖြစ်တယ်။

ဆောင်ပုဒ်။။ ဒုစရိုက်ဆယ်ပါး၊ အကျင့်လမ်းကား၊
အမှောင်ဖြစ်ရာ၊ အပါယ်ရွာ၊
သွားရာလမ်းကြောင်းဖြစ်ပေသည်။

အလင်းဖြစ်သည့် ကုသိုလ်တရားတွေ မရှိသည့်၊ ဉာဏ်
မရှိသည့် အပါယ်ရွာသို့ သွားရာလမ်းကြောင်းဆိုတော့ ဒီတရား

တွေကို မပယ်ရပါဘူးလား ... ပယ်ရပါတယ်ဘုရား။ ပယ်ရမည့် တရားတွေတဲ့။ ပယ်ရမည့်တရားဖြစ်သည့် ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို တော့ သိသွားပြီ။ ယခု ပယ်ရမယ့်တရားတွေကို ဆက်လက်ပြီး တော့ ဟောကြားပါတော့မယ်။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို သီလဖြင့်လည်း ပယ်ရတယ်။ သမထ ဖြင့်လည်း ပယ်ရတယ်။ ဝိပဿနာဖြင့်လည်း ပယ်ရတယ်။ သီလ ဖြင့် ဘယ်ဒုစရိုက်ကို ပယ်ရပါသလဲဆိုတော့ ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါးနဲ့ ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးကို သီလဖြင့် ပယ်ရတယ်။ သီလတွေ ဆောက်တည်ထားတဲ့အခါ သူ့အသက်သတ်ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာခိုးခြင်း၊ သူ့တစ်ပါးသားသမီးဖျက်ဆီးခြင်းဆိုတဲ့ ကာယဒုစရိုက်တွေကိုလည်း ပယ်ပြီးသားမဖြစ်သွားပါဘူးလား ... ပယ်ပြီးသားဖြစ်သွားပါတယ် ဘုရား။ မလွန်ကျူးနိုင်တော့ဘူး။

ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးဆိုတဲ့ လိမ်ပြောခြင်း၊ ကုန်းတိုက်ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းစွာ ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်း၍ ပြောဆိုခြင်း၊ အကျိုးမရှိတဲ့ စကားတွေ ပြောဆိုခြင်းဆိုတဲ့ ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးကိုလည်း ပယ် ခြင်းကိစ္စ မပြီးသွားပါဘူးလား ... ပယ်ခြင်းကိစ္စ ပြီးသွားပါတယ် ဘုရား။ သီလဖြင့် ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါးနှင့် ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးကို ပယ်ရတယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ကိုယ်နှင့်နှုတ်မှာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာငြား၊
ဒုစရိုက်များ၊ ပယ်ရှားမြတ်သီလာ။

မိမိကိုယ်နှုတ်တွေက မစင်ကြယ်ဘူး၊ ဒုစရိုက်အမှုတွေ များနေတယ်။ လိမ်ပြောချင်တယ်၊ ကုန်းတိုက်ချင်တယ်၊ ကြိမ်းမောင်းဆဲဆို ပြောချင်နေတယ်၊ အကျိုးမရှိတဲ့စကားတွေ ပြောချင်နေတယ်။ ဒီလို ဝစီဒုစရိုက်တွေ များနေလို့ရှိရင် ဘယ်တရားနဲ့ ပယ်ရမလဲ ... သီလဖြင့် ပယ်ရပါမယ်ဘုရား။ သီလဖြင့် ပယ်ရမယ်တဲ့။ ဒီမှာ ကာယဒုစရိုက်ပယ်ဖို့ရာတော့ နည်းနည်းထင်ရှားတယ်။ တရားနာပရိသတ်များ ပယ်နိုင်ခဲ့တာများပါတယ်။ ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါး သူ့အသက်သတ်ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာခိုးခြင်း၊ သူ့တစ်ပါးသားသမီးဖျက်ဆီးခြင်းကိုတော့ ပယ်နိုင်ခဲ့တာများပါတယ်။

ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးကို ပယ်ဖို့ရာကျတော့ အထူးပဲ သတိထားနေရတယ်။ ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးထဲက ဖရသဝါစာ = ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းပြီးတော့ပြောတာ။ အဲဒါလည်း တော်တော်သတိထားရပါဘူးလား ... တော်တော်သတိထားရပါတယ်ဘုရား။ ဖရသဝါစာ = နှုတ်ကလည်းကြမ်း၊ စိတ်ကလည်းကြမ်းဆိုရင်တော့ ဖရသဝါစာဖြစ်သွားပြီ။ နှုတ်ကသာကြမ်းတယ်၊ စိတ်ကမကြမ်းရင်တော့ ဖရသဝါစာမဖြစ်ဘူး။ နှုတ်ကသာကြမ်းတယ်၊ စိတ်ကတော့ မကြမ်းဘူး။

တစ်ခါတစ်ခါ မိသားစုတွေနဲ့ အတူတကွ နေထိုင်ရတဲ့ အခါ သားငယ်သမီးငယ်တွေနဲ့ အတူတကွ နေထိုင်ရတဲ့အခါ ကိုယ့်အလိုမကျ။ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များကလည်း တပည့် သားငယ်တွေနဲ့ နေထိုင်ကြတဲ့အခါ ကိုယ့်အလိုမကျတော့ နည်း နည်းခပ်ထန်ထန်လေး မပြောရပါဘူးလား ... ပြောရပါတယ် ဘုရား။ ခပ်ထန်ထန်လေး ပြောတိုင်းပြောတိုင်း ဖရုသဝါစာတွေ ဖြစ်နေရင်တော့ ဒီမိဘ၊ ဆရာသမားတွေ နေရာမှကျပါတော့ မလား ... နေရာမကျတော့ပါဘုရား။ ထန်ထန်ပြောတိုင်းလည်း ဖရုသဝါစာမဖြစ်ဘူးတဲ့။ နှုတ်ကသာကြမ်း၍ စိတ်ကမကြမ်းရင် တော့ ဖရုသဝါစာမဖြစ်ဘူး။

ရှေးအခါက သားအမိနှစ်ယောက် တစ်အိမ်ထဲမှာ အတူ တကွ နေထိုင်ကြတယ်။ သားနဲ့အမေနဲ့ စိတ်သဘောထားချင်း မတူကြဘူး။ မကြာခဏ ခိုက်ရန်ဖြစ်တော့ သားက စိတ်ညစ် လာတယ်။ “မိခင်၏အိမ်မှာ ကျွန်ုပ်မနေတော့ဘူး၊ လွတ်ရာကျွတ် ရာ သွားတော့မယ်”။ “အေး-သွားလို့ရှိရင် သင့်ကို တောထဲက ကျွဲရိုင်းမ ခတ်လိမ့်မယ်၊ ခတ်လို့သေပါစေ”။ “အို-သေရင်လည်း သေ၊ သွားတော့သွားမှာပဲ” ဟုဆိုကာ အိမ်မှထွက်လေ၏။ တော ထဲရောက်သွားတော့ တကယ်ပဲ ကျွဲရိုင်းမတစ်ကောင်က ဝေခတ် ဖို့ရာ အရှိန်အဟုန်နဲ့ ပြေးလာတယ်။

ဘယ်လိုမှ ရှောင်ကွင်းလို့ မလွတ်နိုင်တော့တာကို သူ သိတော့ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုတယ်။ “သူ့မိခင်သည် ကျွဲရိုင်းမ ခတ် ပါစေဆိုတာ နှုတ်ကသာပြောတာ၊ စိတ်ကတော့ မသွားစေချင်လို့၊ ချမ်းသာစေချင်တဲ့စိတ်နဲ့ ပြောတာဖြစ်လို့ရှိရင်တော့ ကျွဲရိုင်းမ မခတ်ပါစေနဲ့။ စိတ်ကလည်း သေစေချင်တဲ့စိတ်နဲ့ ပြောရင်တော့ ကျွဲရိုင်းမ ခတ်ပါစေ” ဟု အမှန်အတိုင်း သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်မပြုလိုက် ပါဘူးလား ... အမှန်အတိုင်း သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုလိုက်ပါတယ် ဘုရား။

ကျွဲရိုင်းမကြီးဟာ သူ့ရှေ့နားတင်မှာပဲ တစ်ဦးတစ်ယောက် က ကြိုးနဲ့ချည်ထားသလို ရပ်ပြီးတော့ သူ့ကိုကြည့်နေတယ်။ မခတ်ရဲတော့ဘူးတဲ့။ ပြန်လှည့်သွားတယ်။ သူ့မိခင်ရဲ့စကားဟာ ဖရသဝါစာဖြစ်သလား၊ မဖြစ်ဘူးလား ... ဖရသဝါစာမဖြစ်ပါဘုရား။ ဖရသဝါစာမဖြစ်ဘူး။ နှုတ်ကသာကြမ်းတယ်၊ စိတ်ကမကြမ်းလို့ ဖြစ်တယ်။

**ဆောင်ပုဒ်။ ။ နှုတ်သာကြမ်း၍၊ စိတ်မကြမ်းပါ၊
ဖရသား၊ မှန်စွာမဖြစ်ပြီ။**

နှုတ်ကလည်းကြမ်း၊ စိတ်လည်းကြမ်းရင်တော့ ...
ဖရသဝါစာ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။

ဆောင်ပုဒ်။ နှုတ်ကလည်းကြမ်း၊ စိတ်လည်းကြမ်းပါ။
ဖရသာ၊ မှန်စွာဖြစ်ပေသည်။

မိဘတွေ၊ ဆရာသမားတွေ သတိမထားရပါဘူးလား ...
သတိထားရပါတယ်ဘုရား။ တပည့်၊ သားသမီးတွေနဲ့ အတူတကွ
နေထိုင်ရတဲ့အခါ တစ်ခါတစ်ခါလည်း နှုတ်ကကြမ်းကြမ်းလေး
ပြောရတယ်။ စိတ်မကြမ်းဖို့ အရေးမကြီးပါဘူးလား ... အရေး
ကြီးပါတယ်ဘုရား။ စိတ်ကပါလိုက်လိုက်ကြမ်းနေရင်တော့ ဒီမိဘ၊
ဒီဆရာတွေ နေရာမှကျပါတော့မလား ... နေရာမကျတော့ပါ
ဘုရား။ နေရာမကျတော့ဘူး။

နှုတ်ကသာချိုသာပြီးတော့ စိတ်ကကြမ်းတယ်ဆိုရင်
ဖရသဝါစာဖြစ်တယ်။ တစ်ချိန်သောအခါ တိုင်းပြည်မှာ သူပုန်ထ
ဆိုးနေတဲ့ သူပုန်လူဆိုးတစ်ယောက်ကို မင်းကြီးက အမိန့်ထုတ်
ထားလေ၏။ အဲဒီသူပုန်လူဆိုးမိလာတာနဲ့ ချက်ချင်းဖမ်းလာပြီး
မင်းကြီးထံ တင်ပြရမည်ဟု အမိန့်ထုတ်ထားလေ၏။ တစ်နေ့
သောအခါ မင်းကြီးနှင့် မှူးကြီးမတ်ရာတွေ၊ မင်းသားငယ်များပါ
ညီလာခံဝင်နေကြ၏။ ထိုအခိုက်အတန့်တွင် အဲဒီလူဆိုးကို
အာဏာသားတွေက ဖမ်းလာကြပြီး မင်းကြီးထံ တင်ပြကြလေ
၏။

တကယ့်ဂုဏ်အသရေရှိတဲ့ ပရိသတ်တွေ၊ အမတ်ကြီးတွေ၊ မင်းသားငယ်တွေရှေ့မှာ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ပြောလိုမကောင်းတော့ ဘယ်လိုပြောလိုက်လဲဆိုရင် “အေး-ဒီလူဆိုးကို တောထဲခေါ်သွားပြီးတော့ ချမ်းသာစွာ အိပ်စေလိုက်ပါတော့”။ ဘာလုပ်ခိုင်းလိုက်တာလဲ ... သတ်ခိုင်းလိုက်တာပါဘုရား။ နှုတ်ကတော့ချိုပါရဲ့လား ... နှုတ်ကချိုပါတယ်ဘုရား။ စိတ်ကတော့ ... ကြမ်းပါတယ်ဘုရား။ တရားနာပရိသတ်များ သဘောတွေပေါက်နေတော့ နေရာမကျပါဘူးလား ... နေရာကျပါတယ်ဘုရား။ သဘောပေါက်တော့ ရှောင်ကြဉ်ရတာ လွယ်ကူတယ်။

ဆောင်ပုဒ်။။ နှုတ်ကချိုသာ၊ စိတ်ကကြမ်းပါ၊
ဖရုသာ၊ မှန်စွာဖြစ်ပေသည်။

နှုတ်ကသာချိုတယ်၊ စိတ်ကကြမ်းရင်လည်း ဖရုသဝါစာ ဖြစ်တယ်ဟုသိတော့ စိတ်မကြမ်းအောင်တော့ အထူးသတိမပြုရပါဘူးလား .. အထူးသတိပြုရပါတယ်ဘုရား။ အထူးသတိပြုရတယ်။ သိလဖြင့်ပယ်ပုံလေးဟောတာ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။

ယခု သမထဖြင့်ပယ်ပုံကို ဆက်ပြီးတော့ ဟောကြားပါ
တော့မယ်။ မနောဒုစရိုက် ၃-ပါးထဲက အဘိဇ္ဈာနဲ့ဗျာပါဒကိုတော့
သမထနဲ့ ပယ်ရတာများပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်။။ စိတ်အစဉ်မှာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာငြား
ဒုစရိုက်များ၊ ပယ်ရှားမြတ်သမား။

မိမိစိတ်အစဉ်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အဘိဇ္ဈာ - သူတစ်
ပါးပစ္စည်းကို ကိုယ့်ပစ္စည်းဖြစ်အောင် ကြံစည်တဲ့စိတ်တွေများ
လာတယ်။ ဗျာပါဒ = သူတစ်ပါးတွေ ဆုံးရှုံးနစ်နာသွားရအောင်
ပြုချင်တဲ့စိတ်တွေ၊ အကြံအစည်တွေ များနေတယ်ဆိုရင် သမထ
တရားတစ်ခုခု ပွားများလိုက်ပါ။ အဲဒီသမထတရားက ပယ်လိုက်
မယ်။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင် သမထ
ကမ္မဋ္ဌာန်းတစ်ခုခု ပွားများအားထုတ်လို့ သမာဓိဖြစ်သွားရင် ပယ်
ပြီးသား မဖြစ်သွားပါဘူးလား ... ပယ်ပြီးသားဖြစ်သွားပါတယ်
ဘုရား။

အဲဒီအဘိဇ္ဈာလည်း ဖြစ်ကိုမဖြစ်လာတော့ဘူး။ ဗျာပါဒ
လည်း ဖြစ်ကိုမဖြစ်လာတော့ဘူး။ သမထအာရုံထဲမှာ စိတ်က
တည်သွားတော့ ပယ်ခြင်းကိစ္စ ... ပြီးသွားပါတယ်ဘုရား။ အဲဒါ
ကတော့ ဝိက္ခမ္ဘာနဲ့ ပယ်ခွာလိုက်တာပါ။ သမထစွန့်ဝင်စားနေတဲ့

အခိုက်အတန့် အဘိဇ္ဈာလည်း မဖြစ်နိုင်၊ ဗျာပါဒလည်း မဖြစ်နိုင်။
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ = အယူလွဲအယူမှားကိုတော့ သမထနဲ့ပယ်လိုလည်း
မရပေဘူး။ ဝိပဿနာနဲ့မှ ပယ်လိုရတယ်။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ = အယူလွဲအယူမှားနဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ = အယူ
ကောင်းအယူမှန်တို့ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တယ်။
ဝိပဿနာက သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်လာလိုရှိရင် အဲဒီ
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ပယ်ခြင်းကိစ္စမပြီးသွားပါဘူးလား ... ပယ်ခြင်းကိစ္စပြီး
သွားပါတယ်ဘုရား။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမနောဒုစရိုက်ကိုတော့ ဘာနဲ့ပယ် ...
ဝိပဿနာနဲ့ပယ်ရပါမယ်ဘုရား။ တရားနာပရိသတ်များ သဘော
ပေါက်သားပါပဲ။ စိတ်အစဉ်မှာဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ မနောဒုစရိုက်မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိကိုတော့ ဘာနဲ့ပယ် ... ဝိပဿနာနဲ့ပယ်ရပါမယ်ဘုရား။ မိမိ
စိတ်က အမှားအယွင်းတွေ သိပ်များနေတယ်၊ မဟုတ်တာတွေ
သွားယုံကြည်အားကိုးနေတယ်ဆိုရင် ဘယ်တရားအားထုတ်ရမလဲ
... သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ရပါမယ်ဘုရား။ အို-
သဘောပေါက်သားပဲ။ နေရာကျလိုက်တာ။

ဆောင်ပုဒ်။ စိတ်အစဉ်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာငြား
ဒိဋ္ဌိအား ပယ်ရှားမြတ်ပညာ။

မိမိစိတ်ဟာ အယူလွဲအယူမှားတာတွေကိုပဲယူချင်တယ်၊
 ယူနေတာများနေတယ်ဆိုလို့ရှိရင် မိမိတို့က အဲဒီလိုအယူမှားနေ
 တာကို မကြိုက်ဘူးဆိုရင် ဘယ်တရားများ ပွားများအားထုတ်ရ
 မလဲ ... သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရား ပွားများအားထုတ်ရပါမယ်
 ဘုရား။ သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ရမယ်။ ဝိပဿ
 နာပညာက အမှန်အတိုင်းသိတာကိုး။ ဒိဋ္ဌိက အမှားသိတာ။
 ဝိပဿနာဉာဏ်က ... အမှန်သိတာပါဘုရား။ အမှန်သိတဲ့
 ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာ = သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်လာတာနဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို ပယ်
 ခြင်းကိစ္စ မပြီးသွားပါဘူးလား ... ပယ်ခြင်းကိစ္စ ပြီးသွားပါတယ်
 ဘုရား။ ပြီးသွားတယ်။ ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို သီလဖြင့်ပယ်ပုံ၊
 သမထဖြင့်ပယ်ပုံ၊ ဝိပဿနာဖြင့်ပယ်ပုံကို ဟောကြားတာလည်း
 အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။

ယခု ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို တဒင်္ဂအားဖြင့်ပယ်ပုံ၊ ဝိက္ခမ္ဘန
 အားဖြင့်ပယ်ပုံ၊ သမုစ္ဆေဒအားဖြင့်ပယ်ပုံတို့ကို ဆက်လက်ပြီး
 တော့ ဟောကြားပါတော့မယ်။ တဒင်္ဂတို့၊ ဝိက္ခမ္ဘနတို့၊ သမုစ္ဆေဒ
 တို့ဆိုတာ ပါဠိဝေါဟာရတွေဖြစ်တယ်။ တရားနာပရိသတ်များက
 တော့ ကြားဖူးတာ များတော့များတယ်။ သူတစ်ပါးကို တစ်ဆင့်
 ပြန်ပြောပြဖို့ မလိုအပ်ပါဘူးလား ... လိုအပ်ပါတယ်ဘုရား။
 တဒင်္ဂဆိုတာ ဘယ်လိုပါလဲဘုရား။ ဘာသာခြား၊ နိုင်ငံခြားသား
 တွေက မမေးလာဘူးလို့ ဆိုမှဆိုနိုင်ပါ့မလား ... မမေးလာဘူးလို့

မဆိုနိုင်ပါဘုရား။ ဝိက္ခမ္ဘနဆိုတာ ဘယ်လိုပါလဲဘုရား။ သမုစ္ဆေဒဆိုတာ ဘယ်လိုပါလဲဘုရားလို့ မေးလာခဲ့သော် မဖြေရပါဘူးလား ... ဖြေရပါမယ်ဘုရား။

အို-တဒင်္ဂက တဒင်္ဂပေါ့၊ ဝိက္ခမ္ဘနက ဝိက္ခမ္ဘနပေါ့၊ သမုစ္ဆေဒက သမုစ္ဆေဒပေါ့လို့ ဖြေလို့ရှိရင်တော့ နေရာမကျပါ့မလား ... နေရာမကျပါဘုရား။ အို-ဘယ်နယ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးလဲ။ တဒင်္ဂလည်းမသိပါလား။ ဝိက္ခမ္ဘနလည်း မသိပါလား။ သမုစ္ဆေဒလည်း မသိပါလား။ ချီးမွမ်းသွားမလား။ ကဲ့ရဲ့သွားမလား ... ကဲ့ရဲ့သွားပါမယ်ဘုရား။ သေသေချာချာသိဖို့ လိုအပ်တာကိုး။ သာမန်တော့လည်း သိနေသားပါပဲ။ သာမန်လောက်တော့ မသိနေပါဘူးလား ... သိနေပါတယ်ဘုရား။ ဆောင်ပုဒ်ကလေးတွေနဲ့ပဲ ရှင်းပြကြပါစို့။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ တစ်ခဏသာ၊ ပယ်နိုင်တာ၊ မှန်စွာတဒင်္ဂမည်။

တစ်ခဏလေးပဲ မှတ်ချက်တိုင်း မှတ်ချက်တိုင်းမှာတော့ ပယ်နေတယ်။ မှတ်ချက်တိုင်း တစ်ခဏလေးပဲပယ်တာကို ဘာလို့ခေါ်ပါလဲ ... တဒင်္ဂလို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။ ဝိက္ခမ္ဘန ဆောင်ပုဒ်ဆိုရအောင်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ဝေးကွာစေရာ၊ ပယ်နိုင်တာ၊
မှန်စွာဝိက္ခမ္ဘနမည်။

ဝိက္ခမ္ဘနဆိုတာ ခွာထားတာပဲ။ ခွာတယ်ဆိုတာ ဝေးကွာ
စေတာပဲ။ ဝေးကွာစေတာတဲ့။ သမထဈာန်တွေ ဝင်စားနေတဲ့
အခိုက်အတန့် မနောဒုစရိုက်တွေ မဝေးကွာသွားပါဘူးလား ...
ဝေးကွာသွားပါတယ်ဘုရား။ ဝေးကွာသွားတာကို ဝိက္ခမ္ဘနအားဖြင့်
ပယ်တယ်လို့ဆိုရပါတယ်။

သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့်ပယ်ပုံ

ဆောင်ပုဒ်။ ။ အပြီးပြတ်စွာ၊ ပယ်နိုင်တာ၊
မှန်စွာသမုစ္ဆေဒမည်။

အပြီးအပြတ် တစ်ခါတည်းပယ်လိုက်တယ်။ နောင်ဘယ်
သောအခါမှ ပြန်မဖြစ်လာရအောင် အပြီးအပြတ်ပယ်လိုက်တာ
ကိုတော့ ဘာလို့ခေါ်လဲ ... သမုစ္ဆေဒလို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။
သမုစ္ဆေဒပဟာန်လို့ခေါ်ပါတယ်။ ဒီဝေါဟာရတွေက အပြောများ
နေတော့ တရားနာပရိသတ်များလည်း သိထားဖို့မသင့်ပါဘူးလား
... သိထားဖို့သင့်ပါတယ်ဘုရား။ ပယ်ပုံ ၃-မျိုး ဆောင်ပုဒ်ကလေး
ပါ ထည့်ဆိုရအောင်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ တဒဂ်၊ဝိက္ခမ္ဘန၊ သမုစ္ဆေဒ၊ သုံးဝပယ်ပုံပြား။

ဝိပဿနာဖြင့် ပယ်တာကတော့ တဒဂ်ပဲ ပယ်နိုင်တယ်။ ဝိပဿနာဉာဏ်တွေ ရင့်ကျက်သွားလို့ ဈာန်သမာဓိအဆင့်သို့ ရောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်အားဖြင့် ပယ်တယ်။ ဝိပဿနာဉာဏ်နုနေသေးတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်အနုပိုင်းမှာတော့ တဒဂ်၊ တဒဂ်ပဲ ပယ်နိုင်တယ်။ ဝိပဿနာဉာဏ်အရင့်ပိုင်း သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်ရောက်သွားတော့ စတုတ္ထဈာန်နဲ့အလားတူ တယ်ဆိုတဲ့အတွက်ကြောင့် ဝိက္ခမ္ဘန၊ ဝိက္ခမ္ဘနအားဖြင့် ဝေးကွာ၊ ဝေးကွာသွားအောင် ပယ်နိုင်တယ်။ မဂ်ဉာဏ်သို့ရောက်သွားတဲ့ အခါကျတော့ သမုစ္ဆေဒ = အကြွင်းမဲ့ပယ်တယ်။ တရားနာ ပရိသတ်များ သဘောပေါက်ပါရဲ့လား ... သဘောပေါက်ပါတယ် ဘုရား။

တရားနာပရိသတ်များက ဝိပဿနာယောဂီဆိုတော့ ဝိပဿနာနဲ့ပယ်ပုံကတော့ အဓိကပဲ။ ဝိပဿနာနဲ့ပယ်ပုံကို ယခု တဒဂ်ပယ်ပုံ၊ ဝိက္ခမ္ဘနပယ်ပုံ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သမုစ္ဆေဒပယ်ပုံတို့ကို ဆက်လက်ပြီးတော့ ဟောကြားပါတော့မယ်။

ဝိပဿနာတရားတွေကလည်း မကြာခဏ နာကြား နေရတယ်။ နာဖူးထပ်မံ။ မနာရသေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ နာရတယ်။

သဘောပေါက်အောင် ထပ်ထပ်ပြီးတော့ မဟောရပါဘူးလား ...
 ဟောရပါတယ်ဘုရား။ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်
 ဘုရားကြီး ညွှန်ပြတဲ့နည်း။ ဝိပဿနာ ရှုမှတ်ပုံရှုမှတ်နည်း ကမ္ဘာ
 ကပါ လက်ခံထားတယ်။ ကမ္ဘာမှာ တော်တော်ကို ပျံ့နှံ့သွားပါပြီ။
 မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကြွသွားတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ ကမ္ဘာ
 က ဝိပဿနာကို အထူးယုံကြည် အားကိုးလာတာ ထင်ရှားပါ
 တယ်။ ဒါကြောင့် ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရား
 ကြီး ညွှန်ပြတဲ့နည်းနဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြစ်ပုံ၊ တဒင်္ဂပယ်ပုံတို့ကို
 ယခု ဆက်လက်ပြီးတော့ ဟောပါတော့မယ်။

ထိုင်မှတ်တဲ့အခါ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊
 ထိတယ်လို့ မှတ်ကြရပါတယ်။ စင်္ကြံလျှောက်မှတ်တဲ့အခါ ကြွတယ်၊
 လှမ်းတယ်၊ ချတယ် စသည်ဖြင့် ရှုမှတ်ရပါတယ်။ အထွေထွေ
 အသေးစိတ်မှတ်တဲ့အခါကျတော့လည်း သွားတယ်၊ ရပ်တယ်၊
 ထိုင်တယ်၊ ထတယ်၊ ကွေးတယ်၊ ဆန့်တယ် မမှတ်ရပါဘူးလား
 ... မှတ်ရပါတယ်ဘုရား။ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်
 ဘုရားကြီး ညွှန်ပြတဲ့နည်း။ အမှတ် ၃-မျိုးဖြစ်ပါတယ်။ တရားနာ
 ပရိသတ်များနဲ့ ယောဂီဟောင်းများကတော့ မှတ်တတ်နေပါပြီ။

ထိုင်မှတ်ကိုပဲ အဓိကထားပြီးတော့ ဟောကြားပေးပါ
 မယ်။ ထိုင်မှတ်တဲ့အခါ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊

ထိတယ်ဟု ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း မလှုပ်မရှား မိအောင်၊ စိတ်ကိုလည်း မထွက်သွားရအောင် ကြိုးစားပြီးတော့ ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။ ဖောင်းတယ်လို့မှတ်လိုက်တဲ့အခါ ဝမ်းဗိုက် ပုံသဏ္ဍာန်ခြပ်ကြီးကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ၊ အတွင်းက လေရှူ သွင်းလိုက်သည်နှင့်အမျှ တောင့်တင်းတွန်းကန်မှုကလေးများရှိ လာတယ်။ အဲဒီတောင့်တင်းတွန်းကန်မှုကလေးများကိုတော့ သိ နိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ မှတ်ရပါတယ်။ လေရှူသွင်းလိုက် တာနဲ့အမျှ အဆင့်ဆင့် တောင့်တင်းတွန်းကန်သွားတဲ့ သဘော လေးကိုပဲ ဗမာဝေါဟာရအားဖြင့် ဖောင်းတယ်လို့ မမှတ်ရပါဘူး လား ... မှတ်ရပါတယ်ဘုရား။

ဝမ်းဗိုက်ပုံသဏ္ဍာန်ခြပ်ကြီးကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ။ ဘာ ဖြစ်လို့ခွာရသလဲ။ ဝမ်းဗိုက်ပုံသဏ္ဍာန်ခြပ်ကြီးက ပညတ်ဖြစ်လို့။ အတွင်းက တောင့်တင်းတောင့်တင်း တွန်းကန်နေတဲ့ ပရမတ် သဘောလေးကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင်စူးစိုက်။ တောင့်တင်း တွန်းကန်နေတဲ့ သဘောလေးက ပရမတ်ပဲ။ ဘာပရမတ်လဲဆို တော့ ဝါယောပရမတ်။ လေရှူသွင်းလိုက်တာနဲ့အမျှ တောင့်တင်း တောင့်တင်း တွန်းကန်တက်လာတာ ဝါယောပရမတ်ပဲ။ သူ့ကို တော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။

ဝိနိတယ်လို့မှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ဝမ်းဗိုက်ပုံသဏ္ဍာန် ခြပ်ကြီးကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ။ လေရှူထုတ်လိုက်တာနဲ့အမျှ အဆင့်ဆင့် လျော့လျော့ကျသွားတဲ့ ပရမတ်သဘောလေးကို တော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ဝမ်းဗိုက် ပုံသဏ္ဍာန်ခြပ်ကြီးနဲ့ လျော့လျော့ကျသွားတဲ့သဘောက တခြားစီ လားဆိုတော့ တခြားစီတော့မဟုတ်ဘူး။ တစ်စပ်ထဲပဲ။ တစ်စပ် ထဲပင်ဖြစ်ငြားသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ပုံသဏ္ဍာန်ခြပ်ကြီးကိုတော့ မခွာရပါဘူးလား ... ခွာရပါတယ်ဘုရား။ ဘာဖြစ်လို့ခွာရတာလဲ ဆိုရင် ပညတ်ဖြစ်လို့။ ဝိပဿနာဆိုတာ ပညတ်ရဲ့အရာမဟုတ် ဘူး။ ပရမတ်ရဲ့အရာဖြစ်တယ်။

ထိုင်တယ်လို့မှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်များကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ။ ထိုင်ချင်တဲ့စိတ် ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ လေများက တွန်းကန်ထားလို့ တောင့်တင်းနေတဲ့ သဘောလေးကိုပဲ ထိုင်တယ်လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ခေါင်း၊ ကိုယ်၊ ခြေ၊ လက် ပုံသဏ္ဍာန်ခြပ်ကြီးကတော့ ပညတ်ပဲ။ ဝိပဿနာရှုဖို့ ရာမဟုတ်ဘူး။

ထိတယ်လို့မှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ထိထားလို့ မာနေ၊ ပူ နေတဲ့သဘောကို သိနိုင်သမျှသိအောင်စူးစိုက်။ တင်ပါးပုံသဏ္ဍာန် ခြပ်ကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ။ မခွာရပါဘူးလား ... ခွာရပါတယ်

ဘုရား။ ထိထားလို့ မာနေ၊ ပူနေတဲ့သဘောလေးကိုပဲ ထိတယ်
လို့ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ မာနေတဲ့သဘောလေးက ပထဝီ၊ ပူနေတဲ့
သဘောက တေဇော။ ပရမတ်ကို သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်
ပြီးတော့ ရှုမှတ်ကြရပါတယ်။

တရားနာပရိသတ်များ ဝိပဿနာကို တကယ်ရှုမယ့်
ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မများပါဘူးလား ... များပါတယ်ဘုရား။ ဘယ်အထိ
အောင် ရှုမှတ်မှာလဲ ... နိဗ္ဗာန်ထိပါဘုရား။ ဝိပဿနာနဲ့တော့
နိဗ္ဗာန်ရောက်မှာပါပဲ။ သောတာပန်ဖြစ်အောင်ရှုမယ်။ အနည်းဆုံး
သောတာပန်ဖြစ်အောင် ရှုမှတ်မယ့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ များပါတယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ပညတ်ကိုခွာ၊ ပရမတ်သာ၊ မှန်စွာရှုရမည်။

ပညတ်ပုံသဏ္ဍာန်ခြပ်တွေကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာပါ။ ပရ
မတ်သဘောတွေကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်ပါ။ ပစ္စုပ္ပန်
လည်း တည့်နိုင်သမျှတည့်အောင် စူးစိုက်ပါ။ ဖောင်းတယ်လို့
မှတ်လိုက်တဲ့အခါမှာ အဆင့်ဆင့်ဖြစ်နေတဲ့ သဘောတရားတွေ
ကို မိနိုင်သမျှမိအောင်၊ ပစ္စုပ္ပန်လည်း တည့်နိုင်သမျှတည့်အောင်
စူးစိုက်ပါ။

ပိန်တယ်လို့မှတ်လိုက်တဲ့အခါ အဆင့်ဆင့် လျော့ကျ သွားတာလေးကိုလည်း မီနိုင်သမျှမီအောင်၊ ပစ္စုပ္ပန်လည်း တည့် နိုင်သမျှတည့်အောင် စူးစိုက်ရပါတယ်။ ဝိပဿနာဆိုတာ ပစ္စုပ္ပန် လည်းတည့်အောင်၊ ပရမတ်ကိုလည်းသိအောင် စူးစိုက်ဖို့ရာ အဓိကပါပဲ။ ပစ္စုပ္ပန်လည်းတည့်အောင် စူးစိုက်လို့ရပြီ၊ ပရမတ် ကိုလည်းသိအောင် စူးစိုက်လို့ ရသွားပြီဆိုရင် ဝိပဿနာစစ်စစ် ဖြစ်သွားပြီ။

ကြွတယ်၊ လှမ်းတယ်၊ ချတယ်လို့ ရှုမှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ဒီအတိုင်းပါပဲ။ ခြေထောက်ပုံသဏ္ဍာန်ဒြပ်ကြီးကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှ ခွာ။ ကြွတယ်လို့မှတ်တဲ့အခါ အပေါ်ကို တရွေ့ရွေ့တက်သွားတဲ့ သဘောလေးကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင်စူးစိုက်။ လှမ်းတယ်လို့ မှတ်တဲ့အခါလည်း ခြေထောက်ပုံသဏ္ဍာန်ဒြပ်ကြီးကိုတော့ ခွာနိုင် သမျှခွာ။ ရှေ့သို့ တရွေ့ပြီးတရွေ့ ရွေ့ရွေ့သွားတဲ့သဘောကို သိ နိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက်၍ မှတ်ရပါတယ်။

ချတယ်လို့မှတ်တဲ့အခါမှာလည်း ခြေထောက်ပုံသဏ္ဍာန် ဒြပ်ကြီးကိုတော့ ခွာနိုင်သမျှခွာ၊ အောက်သို့ တရွေ့ပြီးတရွေ့ ရွေ့ရွေ့ကျသွားတဲ့ သဘောကိုတော့ သိနိုင်သမျှသိအောင် စူးစိုက် ၍ ရှုမှတ်ရပါတယ်။ ခြေထောက်ပုံသဏ္ဍာန်ဒြပ်ကြီးက ပညတ်ပဲ။

ဝိပဿနာရှုဖို့ရာမဟုတ်ဘူး။ ရွှေနေတဲ့ သဘောလေးတွေက ပရမတ်ပဲတဲ့။ ဝိပဿနာရှုဖို့ရာဖြစ်တယ်။

ကြွတယ်လို့မှတ်တဲ့အခါ ခြေထောက်ပုံသဏ္ဍာန်ခြပ်ကြီးကိုလည်း ခွာလို့ရသွားပြီ။ အပေါ်ကို ရွှေရွှေသွားတဲ့ အစဉ်လေးကိုလည်း မိအောင် မှတ်လို့ရသွားပြီ။ လှမ်းတယ်လို့မှတ်တဲ့အခါ ခြေထောက်ပုံသဏ္ဍာန်ခြပ်ကြီးကိုလည်း ခွာလို့ရသွားပြီ။ ရှေ့သို့ ရွှေရွှေသွားတဲ့ အစဉ်လေးကိုလည်း မိအောင်၊ ပစ္စုပ္ပန်လည်း တည့်အောင် မှတ်လို့ရသွားပြီ။ ချတယ်လို့မှတ်တဲ့အခါ ခြေထောက်ပုံသဏ္ဍာန်ခြပ်ကြီးကိုလည်း ခွာလို့ရသွားပြီ။ အောက်သို့ ရွှေရွှေကျသွားတဲ့ အစဉ်လေးကိုလည်း မိအောင်၊ ပစ္စုပ္ပန်လည်း တည့်အောင် မှတ်လို့ရသွားပြီ။

အဲဒီလို မှတ်လို့ရသွားပြီဆိုရင် ကြွတယ်လို့မှတ်တဲ့အခါ ပေါ့ပေါ့ပြီးတော့တက်သွားတာ၊ လှမ်းတယ်လို့မှတ်တဲ့အခါ ပေါ့ပေါ့ပြီးတော့ရွှေသွားတာ၊ ချတယ်လို့မှတ်တဲ့အခါ လေးလေးပြီးတော့ကျသွားတာကို ယောဂီဟောင်းများ ကိုယ်တိုင်မတွေ့ရပါဘူးလား ... တွေ့ရပါတယ်ဘုရား။

ပေါ့တာကိုတွေ့တာက တေဇောနှင့်ဝါယော၏ သဘောကို တွေ့တာဖြစ်ပါတယ်။ လေးတာကိုတွေ့ရတာက ... ပထဝီ

နှင့်အာပေါပါဘုရား။ ဓာတ်ကြီးလေးပါး၊ ဓာတ်ကြီးလေးပါးလို့
 ငယ်ရွယ်စဉ်အခါတည်းက ကြားနေရတယ်။ ယခုဘယ်မှာတွေ့နေ
 ရပါလဲ ... မိမိခန္ဓာကိုယ်မှာ တွေ့နေရပါတယ်ဘုရား။ အို-နေရာ
 ကျလိုက်တာ။ တရားတွေ့သွားပြီ။ တရားတွေ့တွေ့သွားတော့
 ယောဂီက သဘောတွေကျလို့ ဆက်ကာဆက်ကာ အားထုတ်
 လို့ရှိရင် တရားတွေ ထူးထူးခြားခြား တိုးတက်သွားနိုင်ပါတယ်။

ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထိတယ်လို့ မှတ်
 နေတယ်။ ထိုင်ခါစ၊ မှတ်ခါစမှာတော့ ဘာမျှ ထူးထူးခြားခြား မသိ
 ရသေးဘူး။ သမာဓိဉာဏ်တွေက အားနည်းနေသေးတော့ ဘာမှ
 ထူးထူးခြားခြား မသိရသေးဘူး။ ဖောင်းတာလည်း မိမိဝမ်းဗိုက်က
 ပဲ ဖောင်းနေတယ်၊ မှတ်တာလည်း မိမိကပဲမှတ်နေတယ်၊ ပိန်
 တာလည်း မိမိဝမ်းဗိုက်ကပဲပိန်၊ မှတ်တာကလည်း မိမိကပဲမှတ်
 နေတယ်၊ ထိုင်နေတာလည်း မိမိခန္ဓာကိုယ်ကြီးကပဲ ထိုင်နေတယ်၊
 မှတ်တာကလည်း မိမိကပဲမှတ်နေတယ်၊ ထိတာကလည်း မိမိ
 ခန္ဓာကိုယ်ကပဲ ထိနေတယ်၊ မှတ်တာကလည်း မိမိကပဲမှတ်နေ
 တယ်လို့ ဒီလိုတစ်ပေါင်းတည်း တစ်လုံးတည်းပဲ ထင်နေတတ်
 ပါတယ်။

နောက်သမာဓိဉာဏ်တွေဖြစ်လာတဲ့အခါ ဉာဏ်ထက်
 တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့ ဖောင်းတယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ဖောင်းနေ

တာကတခြား၊ မှတ်သိလိုက်တာက ... တခြားပါဘုရား။ ပိန်
တယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ပိန်နေတာကတခြား၊ မှတ်သိလိုက်တာက
... တခြားပါဘုရား။ ထိုင်တယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ထိုင်နေတာက
တခြား၊ မှတ်သိလိုက်တာက ... တခြားပါဘုရား။ ထိတယ်လို့
မှတ်လိုက်ရင် ထိနေတာကတခြား၊ မှတ်သိလိုက်တာကတခြားလို့
ကွဲပြားပြီးတော့ သိလာပါတယ်။

ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာ၊ ထိုင်တာ၊ ထိတာတွေက အာရုံကို
မသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရားလား၊ နာမ်တရားလား ...
ရုပ်တရားပါဘုရား။ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထိတယ်
လို့ လိုက်လိုက်ပြီးတော့ မှတ်သိနေတာက အာရုံကိုသိတတ်တဲ့
အတွက်ကြောင့် ... နာမ်တရားပါဘုရား။ ဪ-ဒီခန္ဓာကိုယ်ထဲ
မှာ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရား နှစ်ပါးပဲရှိတယ်။ ငါ၊ ငါလို့ပြောနေရ
တာ လောကဝေါဟာရအားဖြင့် ပြောနေရတာ။ တကယ်တော့
ငါကောင်လည်းမရှိဘူး။ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် မသိသွားပါဘူးလား ...
ကိုယ်တိုင်သိသွားပါတယ်ဘုရား။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိကွာ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိကွာသွားပြီ။ ငါဆိုတာ
တကယ်တော့မရှိဘူး။ နာမ်နှင့်ရုပ် နှစ်ပါးပဲရှိတယ်လို့သိသွားတာ
အတ္တဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်လိုက်ပြီတဲ့။ တဒင်္ဂပဲ မှတ်ချက်

တိုင်း၊ မှတ်ချက်တိုင်းမှာပဲ ပယ်နိုင်တယ်။ မမှတ်တဲ့အခါ မပယ်နိုင်ဘူး။

နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ရောက်သွားတာနဲ့ အတ္တဒိဋ္ဌိကို တဒင်္ဂပယ်နိုင်ပြီ။ တရားနာပရိသတ်များ သဘောကျပါရဲ့လား ... သဘောကျပါတယ်ဘုရား။ ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာ၊ ထိုင်တာ၊ ထိတာတို့က အာရုံကိုမသိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ရုပ်တရား၊ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထိတယ်လို့ လိုက်လိုက်ပြီး တော့ မှတ်သိနေတာက အာရုံကို သိတတ်တဲ့အတွက်ကြောင့် နာမ်တရားဖြစ်တယ်။

ဒီခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရား နှစ်ပါးပဲရှိတယ်လို့ ပိုင်းခြားပြီးတော့ သိသွားတဲ့ဉာဏ်ကို ဘာဉာဏ်လို့ခေါ် ... နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်လို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။ နာမ-က နာမ်၊ ရူပ-က ရုပ်၊ ပရိစ္ဆေဒ-က ပိုင်းခြားတာ၊ ဉာဏ-က သိတာ။ နာမ်နှင့်ရုပ်ကို ပိုင်းခြားပြီး သိတဲ့ဉာဏ်ကို ဘာဉာဏ်လို့ခေါ် ... နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်လို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီနာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကနေပြီးတော့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်တယ်လို့ အဋ္ဌကထာဆရာများက ဖွင့်ပြခဲ့ပါတယ်။

နာမရူပဝဝတ္ထာနေန = နာမ်နှင့်ရုပ်ကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းဖြင့်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ = သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟာနံ = ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာစရိယော = အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ သံဝဇ္ဇေတိ = ကောင်းစွာမသွေ ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။
(မူလပဏ္ဏာသ-၄/၂၄)

တရားနာပရိသတ်များ သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးဖြင့် ဝိပဿနာတရားအားထုတ်လို့ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်သို့ ရောက်သွားတာနဲ့ ဘယ်ဒိဋ္ဌိကိုပယ်လိုက်ပြီ ... သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်လိုက်ပါပြီ ဘုရား။ အပါယ်သွားရာလမ်းကြောင်းကြီး သက္ကာယဒိဋ္ဌိမကင်းသမျှတော့ အပါယ်သံသရာနဲ့လွတ်ပြီလား။ မလွတ်သေးဘူးလား ... မလွတ်သေးပါဘုရား။ အပါယ်သံသရာ မလွတ်သေးဘူး။

နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်က ဘယ်ဒိဋ္ဌိကိုပယ်ပါလဲ ... သက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုပယ်ပါတယ်ဘုရား။ ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ကိုယ်လို့စွဲနေတာ ဘာဒိဋ္ဌိပါလဲ ... သက္ကာယဒိဋ္ဌိပါဘုရား။ နာမ်နှင့်ရုပ် မကွဲဘူး။ တပေါင်းတည်း ငါ့ကိုယ်ကြီး၊ ငါ့ကိုယ်ကြီးလို့စွဲနေတာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ။ ငါ့ကိုယ်လို့စွဲနေတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်လိုက်ပြီတဲ့။ ဆောင်ပုဒ်ကလေးပါ ထည့်ပြီးတော့ဆိုရအောင်။

ဆောင်ပုဒ်။ နာမရူပ၊ ပရိစ္ဆေဒက၊ သက္ကာယ၊
တဒဂံပယ်နိုင်သည်။

နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ရောက်သွားတာနဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်နိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့် အပါယ်တံခါး ပိတ်သွားဖို့ရာ အကောင်းဆုံး အခြေခံကို ရရှိခြင်းပါပဲ။ ဆင့်ကာဆင့်ကာရူမှတ်လို့ သမာဓိဉာဏ်များ ရင့်ကျက်အားရှိ ထက်သန်လာတဲ့အခါ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထိတယ်လို့ ရူမှတ်နေရင်းပဲ ယောဂီက ပိုပြီးတော့ သိလာပြန်တယ်။

ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာ၊ ထိုင်တာ၊ ထိတာတွေက ရှေ့က ပေါ်ပေါ်ပေးနေလို့ မှတ်သိစိတ်က နောက်ကနေ၍ လိုက်လိုက်ပြီး တော့ မှတ်သိနေရတာပဲ။ ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာ၊ ထိုင်တာ၊ ထိတာတွေက အကြောင်းတရား။ ရှေ့က ပေါ်ပေါ်ပေးနေတာက အကြောင်းတရား။ နောက်က လိုက်လိုက်မှတ်နေတာက ... အကျိုးတရားပါဘုရား။ တစ်ဆင့်တိုးပြီးတော့ သိလာတယ်။ ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာ၊ ထိုင်တာ၊ ထိတာတွေက အကြောင်းတရား၊ မှတ်သိစိတ်များက ... အကျိုးတရားပါဘုရား။ အကြောင်းနှင့် အကျိုးကိုသိတာ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်။ အဲဒီပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ရောက်လာတဲ့အခါ အဟောတုကဒိဋ္ဌိ၊ ဝိသမဟောတုဒိဋ္ဌိတို့ကို ပယ်နိုင်ပြီလို့ အဋ္ဌကထာဆရာတွေ ဖွင့်ပြတယ်။

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟောန = ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ဖြင့်၊ အဟေတုဝိသမဟေတုဒိဋ္ဌိနံ = အဟေတုကဒိဋ္ဌိ ဝိသမဟေတုဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ပဟာနံ = ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာစရိယော = အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ သံဝဏ္ဏေတိ = ကောင်းစွာမသွေ ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

(မူလပဏ္ဏာသ-၆/၂၄)

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်သို့ရောက်သွားတာနဲ့ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊ ဝိသမဟေတုဒိဋ္ဌိတို့ကို တဒင်္ဂအားဖြင့် ပယ်နိုင်ပြီတဲ့။ အဟေတုကဒိဋ္ဌိဆိုတာ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်ကတော့ တော်တော်များများရှိခဲ့ပါတယ်။ အကြောင်းမရှိဘဲနဲ့ အလိုလို ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာတယ်၊ ဆင်းရဲတယ်လို့ ယူဆတဲ့ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်။ အကြောင်းမရှိဘဲနဲ့ အလိုလိုချမ်းသာတယ်၊ အလိုလိုဆင်းရဲတယ်လို့ ယူဆတဲ့ဒိဋ္ဌိကို ဘာဒိဋ္ဌိလို့ခေါ်ပါသလဲ ... အဟေတုကဒိဋ္ဌိလို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်သို့ရောက်သွားတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်က အဲဒီအဟေတုကဒိဋ္ဌိနဲ့ ဘယ်လောက်ပဲ အဟောကောင်းကောင်း၊ ဘယ်လောက်ပဲ အပြောကောင်းကောင်း မတုန်လှုပ်တော့ပါဘူး။

ဣမိနာ ပန ဉာဏေန သမ္ပန္နာဂတော ဝိပဿကော
ဗုဒ္ဓသာသနေ လဒ္ဓဿာသော လဒ္ဓပတိတ္ထော နိယတဂတိကော
စူဠသောတာပန္နောနာမ ဟောတိ။

ဣမိနာ ပန ဉာဏေန = ဤသို့ အကြောင်းအကျိုး
ကိုသိသော ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတော = ပြည့်စုံ
သော၊ ဝိပဿကော = ဝိပဿနာတရားအားထုတ်သော ယောဂီ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ = မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်
မြတ်၌၊ လဒ္ဓဿာသော = ရအပ်သော သက်သာရာရှိသည်ဖြစ်
၍၊ လဒ္ဓပတိတ္ထော = ရအပ်သော ထောက်ရာတည်ရာရှိသည်ဖြစ်
၍၊ နိယတဂတိကော = ကောင်းမြတ်သော သုဂတိဘဝမြဲသော၊
စူဠသောတာပန္နောနာမ = အငယ်စားသောတာပန်မည်သည်၊
ဟောတိ = ဖြစ်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာစရိယော =
အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ သံဝဇ္ဇေတိ = ကောင်းစွာမသွေ ဖွင့်ပြ
တော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

အကြောင်းနှင့်အကျိုးကိုသိတဲ့ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်သို့
ရောက်သွားတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာ
တော်မှာ ထောက်ရာတည်ရာရသွားပြီ၊ သက်သာရာရသွားပြီ

ဖြစ်ပေတယ်။ ဘယ်လိုဝါဒမျိုးတွေနဲ့ ဟောဟောပြောပြော မတုန်လှုပ်တော့ပါဘူး။ မယုံတော့ပါဘူး။

နိယတဂတိကော - ကောင်းမြတ်သောသုဂတိဘဝမြီ သော။ လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၊ ဗြဟ္မာပြည်ဆိုတဲ့ သုဂတိ ဘဝလည်း မြဲသွားပါပြီတဲ့။ စူဠသောတာပဇ္ဇောနာမ - အငယ် စားသောတာပန်လည်း ဖြစ်သွားပါပြီ။ အဋ္ဌကထာဆရာတွေ ဖွင့်ပြတာ။ အဟေတုကဒိဋ္ဌိနဲ့ ဘယ်လိုပဲ အဟောကောင်းကောင်း၊ အပြောကောင်းကောင်း ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်သို့ရောက်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် မတုန်လှုပ်တော့ဘူး။ မယုံတော့ဘူးတဲ့။ အကြောင်း ကောင်းရင် အကျိုးကောင်းတယ်၊ အကြောင်းဆိုးရင် အကျိုးဆိုး တယ်ဆိုတာ ကိုယ်တိုင်ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသားဖြစ်တော့ အကြောင်း မရှိဘူး။ အကျိုးမရှိဘူးဆိုတာ ယုံပါတော့မလား ... မယုံတော့ပါ ဘုရား။

အကြောင်းဖြစ်တဲ့ မိမိစိတ်က စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်တွေ ဖြစ်နေတဲ့အခိုက်အတန့် အကျိုးဖြစ်တဲ့ ကိုယ်အမှုအရာ၊ နှုတ်အမှု အရာတွေက ကောင်းတဲ့ကိုယ်အမှုအရာ၊ နှုတ်အမှုအရာတွေဖြစ် လို့ ကောင်းကျိုးတွေခံစားရတာ၊ အကြောင်းဖြစ်တဲ့ မိမိစိတ်က စိတ်ဆိုးစိတ်ညံ့ကြီးတွေ ဖြစ်နေတဲ့အခိုက်အတန့် အကျိုးဖြစ်တဲ့

ကိုယ်အမှုအရာ၊ နှုတ်အမှုအရာတွေက မကောင်းတဲ့ ကိုယ်အမှု အရာ၊ နှုတ်အမှုအရာတွေဖြစ်လို့ မကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်တွေ ဖြစ်လို့ မကောင်းကျိုးတွေခံရတာ၊ တွေ့ရတာဖြစ်တယ်လို့ ကိုယ် တိုင်သိနေတော့ အကြောင်းမရှိဘဲနဲ့ အလိုလိုချမ်းသာတယ်၊ အလိုလိုဆင်းရဲတယ်ဆိုတာကို ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ရောက်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်က ယုံပါတော့မလား ... မယုံတော့ပါဘုရား။ မတုန် လှုပ်တော့ဘူး။ သက်သာရာမရနေပါဘူးလား ... သက်သာရာ ရနေပါတယ်ဘုရား။ သက်သာရာရနေတယ်။

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေန = ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ဖြင့်၊ အဟေ တုဝိသမဟေတုဒိဋ္ဌိနံ = အဟေတုကဒိဋ္ဌိ ဝိသမဟေတုဒိဋ္ဌိတို့ ကို၊ ပဟာနံ = ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာစရိယော = အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ သံဝဏ္ဏေတိ = ကောင်းစွာမသွေ ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်သို့ရောက်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် သည် အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊ ဝိသမဟေတုဒိဋ္ဌိတို့ကို ပယ်လိုက်ပြီတဲ့။ တဒင်္ဂပဲ ပယ်နိုင်တယ်။ တဒင်္ဂလား၊ ဝိက္ခမ္ဘနလား ... တဒင်္ဂပါ ဘုရား။ ဆောင်ပုဒ်ပါထည့်ဆိုကြစို့။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ပစ္စယက၊ အဟေတုက၊ ဝိသမ၊
တဒဂံပယ်နိုင်သည်။

ဆက်ကာဆက်ကာရုမှတ်လို့ အနိစ္စပဲ၊ ဒုက္ခပဲ၊ အနတ္တပဲ
လို့ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ပြီးတော့သိတဲ့ သမ္မသနဉာဏ်သို့ရောက်သွား
တဲ့အခါကျတော့ ဘာကိုပယ်လဲဆိုတော့ အဟံ မမ-ဆိုတဲ့ ငါစွဲ
တွေ၊ အတ္တစွဲတွေ၊ မာနစွဲ၊ တဏှာစွဲတွေ ပယ်နိုင်ပြီလို့ အဋ္ဌကထာ
ဆရာတွေ ဖွင့်ပြတယ်။

ကလာပသမ္မသနေန = ကလာပသမ္မသနဉာဏ်ဖြင့်၊
အဟံ မမာတိ = အဟံ မမဟူသော၊ ဂါဟဿ = အယူကို၊
ပဟာနံ = ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊
အဋ္ဌကထာစရိယော = အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ သံဝဇ္ဇေတိ =
ကောင်းစွာမသွေ ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တလို့ သုံးသပ်ပြီးတော့သိလိုက်တော့
ငါစွဲဆိုတာလည်း မရှိတော့ဘူး။ ငါပဲ၊ ငါပဲဆိုတာ ဒိဋ္ဌိစွဲ၊ ငါစွမ်း
နိုင်တယ်ဆိုတာ မာနစွဲ၊ ငါ၏ဥစ္စာတွေ၊ ငါ၏ဥစ္စာတွေလိုစွဲတာ
တဏှာစွဲ။ အဲဒီအစွဲတွေကို ပယ်လိုက်ပြီတဲ့။ အဲဒါလည်း တဒဂံပဲ
ပယ်နိုင်ပါသေးတယ်။ ဆောင်ပုဒ်ဆိုကြပါစို့။

ဆောင်ပုဒ်။ သမ္မသနကာ။ အဟံ မမ၊ စွဲယူကြ၊
တဒဂံပယ်နိုင်သည်။

အဟံ-က မာနစွဲ။ ငါစွမ်းနိုင်တယ်။ ဘာစွဲပါလဲ ...
မာနစွဲပါဘုရား။ အဟံ မမ = ငါ၏ဥစ္စာလိုစွဲတာက တဏှာစွဲ။
အဲဒါတွေကိုလည်း ပယ်လိုက်ပြီတဲ့။ တဒဂံပဲ ပယ်နိုင်ပါတယ်။

ဆက်ကာဆက်ကာရှုမှတ်လို့ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်အရင့်
ပိုင်းသို့ ရောက်သွားတဲ့အခါ ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ဖောင်းတယ်၊
ပိန်တယ်လို့ မှတ်ရင်းမှတ်ရင်းပဲ ဖောင်းစနဲ့ဖောင်းဆုံး၊ ပိန်စနဲ့ပိန်
ဆုံး အထူးထင်ရှားလာတတ်ပါတယ်။ အနပိုင်းမှာတော့ မထင်ရှား
ဘူး။ အနပိုင်းမှာတော့ ချမ်းသာတာတွေပဲ ထင်ရှားနေတယ်။
အနပိုင်းကတော့ တရားနာပရိသတ်များ နာခဲ့ဖူးတဲ့အကြိမ် တော်
တော်များသွားပါပြီ။

ဖောင်းတယ်၊ ပိန်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထိတယ် မှတ်နေ
ရင်း မှတ်နေရင်း ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်အနပိုင်းသို့ ရောက်လာတဲ့
အခါ ကာယလဟုတာ၊ စိတ္တလဟုတာ = ကိုယ်ကလည်းပေါ့
ပါး၊ စိတ်ကလည်းပေါ့ပါး။ ကာယမုဒုတာ၊ စိတ္တမုဒုတာ = ကိုယ်
ကလည်းနူးညံ့၊ စိတ်ကလည်းနူးညံ့။ ကာယကမ္မညတာ၊ စိတ္တ
ကမ္မညတာ = ကိုယ်ကလည်းခုံကျန်း၊ စိတ်ကလည်းခုံကျန်း။

အောက်အောက်ဉာဏ်တွေမှာ ၁-နာရီမှာ တစ်ခါ၊ နှစ်ခါလောက် ပြင်ပြီးတော့ ထိုင်ခဲ့ရတဲ့ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် ရောက်လာတဲ့အခါကျတော့ တစ်ခါမှ မပြင်ရတော့ဘူး။ အောက် အောက်ဉာဏ်တွေ၌ ၁-နာရီမှာ နဂိုကတည်းက မပြင်ဘဲနဲ့ ထိုင် နိုင်တဲ့ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ၂-နာရီ၊ ၃-နာရီ၊ ၄-နာရီ၊ ၅-နာရီ စသည်ဖြင့် ဆက်လက်ပြီးတော့ ထိုင်နိုင်သွားကြတယ်။

ကာယပါဂုဉတော၊ စိတ္တပါဂုဉတော = ကိုယ်ကလည်း လေ့လာပြီးသာ၊ စိတ်ကလည်းလေ့လာပြီးသာ။ မှတ်စရာအာရုံနဲ့ မှတ်သိစိတ် အလိုလိုမှတ်နေရသကဲ့သို့ ယောဂီဟောင်းများ မကြာခဏ လျှောက်ထားလေ့ရှိတယ်။ အမှတ်ကောင်းတဲ့ယောဂီ တွေ တပည့်တော် ထိုင်ပြီးတော့ ကြည့်နေရသလိုပါပဲဘုရားတဲ့။ ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာတွေကလည်း အလိုလိုပေါ်လို့ မှတ်သိစိတ် ကလည်း သူ့အလိုလို မှတ်နေရသလိုပဲ ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား။ ဘယ်ဉာဏ်များရောက်နေကြမလဲ ... ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ရောက် နေပါတယ်ဘုရား။

ကာယပဿဒ္ဓိ၊ စိတ္တပဿဒ္ဓိ = ကိုယ်ကလည်းငြိမ်း အေး၊ စိတ်ကလည်းငြိမ်းအေး။ လူ့ဘဝမှာ တပည့်တော် အခု လောက် စိတ်တွေ တစ်ခါမှမငြိမ်းအေးပါဘူးဘုရားတဲ့။ ပြောလည်း

မပြောတတ်ပါဘူးတဲ့။ ဥပမာပြောရမယ်ဆိုလို့ရှိရင် တပည့်တော် ခန္ဓာကိုယ်လေးဟာ ပစ်တိုင်းထောင်လေးလိုပဲ သူ့ဟာသူ အလိုလိုတည်ပြီးတော့ ငြိမ်းနေတယ်။ ရုပ်ကလည်းငြိမ်း၊ စိတ်ကလည်းငြိမ်းနေပါတယ်ဘုရား။ ဘယ်ဉာဏ်များရောက်နေပါလဲ ... ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ရောက်နေပါတယ်ဘုရား။ ကာယီကသုခ၊ စေတသီကသုခ = ကိုယ်ကလည်းချမ်းသာ၊ စိတ်ကလည်းချမ်းသာ။ တစ်ခါမှ လူ့ဘဝမှာ ကိုယ်စိတ်တွေ ယခုလောက် မချမ်းသာခဲ့ပါဘူးဘုရား။

**သုညာဂါရံ ပဝိဋ္ဌဿ၊ သန္တစိတ္တဿ ဘိက္ခုနော။
အမာနုဿိ ရတိ ဟောတိ၊ သမ္မာ ဓမ္မံ ဝိပဿတော။**

သုညာဂါရံ = ဆိတ်ငြိမ်ရာကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌဿ = ဝင်လျက်၊ သန္တစိတ္တဿ = ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာ = ကောင်းစွာ၊ ဓမ္မံ = ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောကို၊ ဝိပဿတော = ဝိပဿနာရှုသော၊ ဘိက္ခုနော = ဘေးကိုရှုတတ် ယောဂီမြတ်အား၊ အမာနုဿိ = လူသာမန် နတ်သာမန်တို့ မခံစားမတွေ့သိနိုင်သော၊ ရတိ = ဝိပဿနာပီတိသုခတို့ဖြင့် ပျော်မွေ့ခြင်းသည်၊ ဟောတိ = ဖြစ်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ ဘဂဝါ = မြတ်စွာဘုရား

သည်၊ အဝေါစ = ကရုဏာရှေ့သွား ပညာအားဖြင့် ဟောကြား
တော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်သို့ ရောက်သွားတဲ့ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်
ဆိတ်ငြိမ်ရာကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးတော့ ရုပ်တရား၊
နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောတွေ ရှုမှတ်ပြီးတော့
နေလိုက်တာ ဝိပဿနာပီတိသုခတွေဖြစ်လာပြီး အဲဒီဝိပဿနာ
ပီတိသုခတွေနဲ့ ပျော်မွေ့နေရတာ လူ့သာမန်မဆိုထားနဲ့ နတ်
သာမန်တောင်မှ မပျော်မွေ့နိုင်ဘူးလို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား
တော်မူတဲ့အတိုင်း အမှတ်ကောင်းတဲ့ယောဂီတွေ ကိုယ်တိုင်
မတွေ့သိကြရပါဘူးလား ... တွေ့သိကြရပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီ
ဝိပဿနာပီတိသုခတွေ သာယာနေလို့ရှိရင်တော့ ထိုယောဂီ
ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် တရားတွေမကြာသွားနိုင်ပါဘူးလား ... ကြာသွား
နိုင်ပါတယ်ဘုရား။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ရှုမှတ်ကောင်းဆဲ၊ သာယာစွဲ၊
အထဲရပ်နေသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်
ကြားတာ။ ရပ်သွားပြီ။

ဆောင်ပုဒ်။ သာယာပယ်ဖြတ်၊ ပေါ်တိုင်းမှတ်၊
မရပ်တိုးတက်သည်။

သာယာပယ်ဖြတ်ပြီးတော့ ပေါ်တိုင်းပေါ်တိုင်း ရှုမှတ်လို့ ရှိရင် ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်အရင့်ပိုင်းသို့ ရောက်သွားတဲ့အခါ ဖောင်း တယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ဖောင်းစနဲ့ဖောင်းဆုံး အထူးထင်ရှားတယ်။ ပိန်တယ်လို့မှတ်လိုက်ရင် ပိန်စနဲ့ပိန်ဆုံး အထူးထင်ရှားတယ်။ ဖောင်းစကဖြစ်၊ ဖောင်းဆုံးကျတော့ ... ပျက်ပါဘုရား။ ပိန်စက ဖြစ်၊ ပိန်ဆုံးကျတော့ ... ပျက်ပါဘုရား။ ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်သွားပြီ။

အဲဒီဖြစ်ပျက်ကိုမြင်သွားလို့ရှိရင် အဋ္ဌကထာဆရာများ က ဥဒယ-အဖြစ်ကိုမြင်သွားလို့ရှိရင် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို ပယ်နိုင်ပြီတဲ့။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဆိုတာ တစ်ဘဝနဲ့ပြတ်တဲ့အယူ။ နောက်ဘဝလည်း မရှိဘူး။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာလည်းမရှိဘူးလို့ တစ်ဘဝနဲ့ပြတ်တဲ့အယူကို ဘာအယူလို့ခေါ်ပါလဲ ... ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိအယူလို့ ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိအယူကို ပယ်နိုင်ပြီတဲ့။

ဥဒယဒဿနေန = အဖြစ်ကိုမြင်ခြင်းဖြင့်၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ
ယာ = ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟာနံ = ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ =
ဖြစ်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာစရိယော = အဋ္ဌကထာ

ဆရာသည်၊ သံဝဏ္ဏေတီ = ကောင်းစွာမသွေ ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့ပါ
ပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

ဥဒယ-အဖြစ်ကိုမြင်တာနဲ့ ဘာကိုပယ်လိုက်ပါလဲ ...
ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို ပယ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား။ တဒင်္ဂပဲ ပယ်နိုင်သေး
တယ်။ တဒင်္ဂလား၊ ဝိက္ခမ္ဘနလား ... တဒင်္ဂပယ်တာပါဘုရား။
ဆောင်ပုဒ်ဆိုကြပါစို့။

ဆောင်ပုဒ်။။ ဥဒယက၊ ဥစ္ဆေဒ၊ တဒင်္ဂပယ်နိုင်သည်။

ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်သို့ ရောက်သွားတော့ ဥဒယ = အဖြစ်
ကိုမြင်တာနဲ့ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို တဒင်္ဂအားဖြင့် ပယ်နိုင်သွားပြီ။

ဝယဒဿနေန = အပျက်ကိုမြင်ခြင်းဖြင့်၊ သဿတ
ဒိဋ္ဌိယာ = သဿတဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟာနံ = ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတီ
= ဖြစ်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာစရိယော = အဋ္ဌကထာ
ဆရာသည်၊ သံဝဏ္ဏေတီ = ကောင်းစွာမသွေ ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့ပါ
ပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

ဝယ-အပျက်ကိုမြင်လိုက်တော့ သဿတဒိဋ္ဌိ-မြဲတယ် လို့ယူတဲ့အယူကို ပယ်လိုက်ပြီ။ သဿတဒိဋ္ဌိဆိုတာ ယခုတရား နာပရိသတ်များ မကြာခဏ နာကြားဖူးပါတယ်။ သတ္တဝါတွေဟာ မြဲတယ်။ ဒီဘဝက ကွယ်လွန်သွားတယ်။ ရုပ်ကိုယ်ကြီးကတော့ ဒီဘဝမှာကျန်နေခဲ့တယ်။ နာမ်လေးကတော့၊ အတ္တလေးကတော့ ဟိုဘဝကို ပြောင်းသွားတယ်။ နာမ်အတ္တလေးက တစ်ဘဝကနေ ပြီးတော့ တစ်ဘဝသို့ ပြောင်းသွားတယ်။ နာမ်ကို အတ္တလို့ စွဲထားတာကိုး။ အဲဒီအတ္တလေးကတော့ မြဲတယ်။ ငှက်များ သစ်ပင် တစ်ပင်ကနေ တစ်ပင်သို့ ပျံပျံသွားသလို တစ်ဘဝကနေတစ်ဘဝ ဒီနာမ်လေး၊ အတ္တလေးက ပြောင်းပြောင်းသွားတဲ့အတွက် သတ္တဝါ တွေဟာ မြဲတယ်လို့ ယူတဲ့အယူကို သဿတဒိဋ္ဌိလို့ခေါ်တယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ နည်းနည်းပါးပါး မရှိနေ တတ်ပါဘူးလား ... ရှိနေတတ်ပါတယ်ဘုရား။ လိပ်ပြာခေါ်တယ် တဲ့။ ဟုတ်လား ... မဟုတ်ပါဘုရား။ လိပ်ပြာဆိုတာ အတ္တကို ပြန်ခေါ်တာကိုး။ မှန်သလား၊ မှားနေသလား ... မှားနေပါတယ် ဘုရား။ လိပ်ပြာဆိုတာ ဝေါဟာရအခေါ်တော့ အတ္တလေးကိုပြန် ခေါ်နေတာ။ ရေစက်ချ အမျှဝေတဲ့အခါရအောင်လို့တဲ့။ ခေါ်တာ ဘာဒိဋ္ဌိလို့ခေါ်ရမလဲ ... သဿတဒိဋ္ဌိလို့ခေါ်ပါတယ်ဘုရား။ မြဲတယ်၊ အတ္တဒိဋ္ဌိရှိတယ်ဆိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်။ တစ်ဘဝသို့ရောက်

သွားပြီ။ အတ္တတော့မရှိတော့ဘူး။ ပျက်တာကိုမြင်တော့ သဿတ
ဒိဋ္ဌိကို မပယ်လိုက်ပါဘူးလား ... ပယ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ အပျက်မြင်က၊ သဿတ၊
တဒင်္ဂပယ်နိုင်သည်။

တဒင်္ဂအားဖြင့် ပယ်နိုင်သွားပြီ။ တဒင်္ဂအားဖြင့် ပယ်ပုံ
ဟောကြားတာ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။ ဝိပဿနာဉာဏ်
တွေ၊ အထက်အထက်ဉာဏ်တွေလည်း တဒင်္ဂ၊ တဒင်္ဂ ပယ်တာ
များပါတယ်။ ဂေါတြဘူဉာဏ်တိုင်အောင် တဒင်္ဂပဲလို့ အဋ္ဌကထာ
ဆရာတော်များက သတ်မှတ်ထားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သင်္ခါရ
ပေက္ခာဉာဏ် ရောက်သွားတဲ့အခါကျတော့ ဝိက္ခမ္ဘနတဲ့။ ဝေးကွာ
သွားအောင်လည်း ပယ်ထားနိုင်တယ်။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ကို
ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးများက စတုတ္ထ
ဈာန်နဲ့တူတယ်။ ဈာန်ဝင်စားနေသလိုပဲ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်မှာ
တော့ ဝိက္ခမ္ဘနအားဖြင့် ပယ်နိုင်တယ်။ ပယ်လို့ရတယ်ဆိုတဲ့
အဓိပ္ပာယ်။

သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ဆိုတာ တရားနာပရိသတ်များ၊
ယောဂီဟောင်းများကတော့ မကြာခဏ နာကြားနေရတယ်။
ဆောင်ပုဒ်ကလေး ထပ်ပြီးတော့ ဆိုလိုက်ကြပါစို့။

ဆောင်ပုဒ်။ ကြောက်နစ်သက်ခြင်း၊ ကင်းရှင်းပေသည်၊
 ချမ်းသာဆင်းရဲ၊ ရှုမြဲတူညီ၊
 ကြောင့်ကြမပြု၊ မှတ်ရလွယ်သည်၊
 သင်္ခါရ၊ ညီမှုဂုဏ်သုံးမည်။

ကြောက်တာတွေ၊ နစ်သက်တာတွေလည်း ကင်းသွား
 တယ်။ ချမ်းသာဆင်းရဲလည်း အညီအမျှ ရှုနိုင်တယ်။ ကြောင့်ကြ
 လည်း မစိုက်ရတော့ဘူး။ သူ့ဟာသူ မှတ်နေရသကဲ့သို့ဖြစ်တော့
 ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုယ်တိုင် မိန့်
 ကြားတယ်။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ ရောက်သွားရင် စတုတ္ထဈာန်
 နဲ့ အလားတူတယ်။ ဘေးက အသံတွေဘာတွေလည်း တစ်ခါ
 တလေ မကြားတော့ဘူး။

ဆောင်ပုဒ်။ ကြာရှည်စွာလည်း၊ တည်မြဲသူတည်း၊
 ကြာလေသာ၍၊ သိမ်မွေ့လေသည်၊
 အာရုံတခြား၊ ပျံ့သွားကင်းသည်၊
 သင်္ခါရ၊ ထူးမှုဂုဏ်သုံးမည်။

၁-နာရီ၊ ၂-နာရီ၊ ၃-နာရီ ကြာအောင်လည်း ရှုမှတ်လို့
 ရနေတယ်။ ကြာလေသာ၍ သိမ်မွေ့သိမ်မွေ့သွားတယ်။ မှတ်
 ဝရာအာရုံလေးတွေက ဘယ်လိုသိမ်မွေ့နေမှန်းတော့ မသိဘူး

ဘုရားဟု သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ရောက်တဲ့ ယောဂီများက မကြာခဏ လျှောက်ထားတယ်။ သိမ်မွေ့တာလေးတွေကိုလည်း မိအောင် ပိုင်းပိုင်းခြားခြားပဲ ရှုမှတ်နိုင်ပါတယ်။

အာရုံတခြား၊ ပျံ့သွားကင်းသည်။ အာရုံတစ်ပါးသို့လည်း မပျံ့သွားတော့ဘူး။ ဒွါရ ၆-ပါး လှည့်၍မှတ်ကြည့်။ မှတ်လို့မရတော့ဘူး။ ဒီကာယမှာပဲ သိမ်မွေ့တာလေးကို မှတ်နေတယ်။ ဖောင်းတာ၊ ပိန်တာလေးမှာပဲ ကပ်နေတယ်။ သိတယ်၊ သိတယ်လို့ မှတ်နေတာတောင်မှ အဲဒီသိတယ်၊ သိတယ်မှာပဲ ကပ်နေတယ်။ စတုတ္ထဈာန်နဲ့ အလားတူတယ်တဲ့။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ ရောက်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်အားဖြင့် ဒုစရိုက်မှုတွေကို ခွာလို့ရနေတတ်ပါတယ်။ တဒဂ်ပယ်ပုံနဲ့ ဝိက္ခမ္ဘနပယ်ပုံတို့ကို ဟောကြားတာ အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။

ယခု သမုစ္ဆေဒပဟာန်အားဖြင့် ပယ်ပုံကို ဟောကြားပါတော့မယ်။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များကတော့ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သမုစ္ဆေဒပဟာန်အားဖြင့် ပယ်တယ်။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးထဲက သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်က ဒုစရိုက် ၅-ပါးကို ပယ်တယ်လို့ အဋ္ဌကထာဆရာများ ဖွင့်ပြခဲ့ပါတယ်။

ပါဏာတိပါတော = ပါဏာတိပါတလည်းကောင်း၊
 အဒိန္နာဒါနံ = အဒိန္နာဒါနလည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာစာရော = ကာ
 မေသုမိစ္ဆာစာရလည်းကောင်း၊ မုသာဝါဒေါ = မုသာဝါဒလည်း
 ကောင်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ = မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ဣတိ = ဤသို့၊
 ဣမေ ပဉ္စ = ဤငါးပါးသော ဒုစရိုက်တရားတို့ကို၊ ပဌမဉာဏ
 ဝိဇ္ဇာ = သောတာပတ္တိမဂ်က ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ = ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာစရိယော = အဋ္ဌကထာ
 ဆရာသည်၊ သံဝဏ္ဏေတိ = ကောင်းစွာမသွေ ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့ပါ
 ပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

(ဝိသုဒ္ဓိမဂ်-၄-၂/၃၂၆)

တရားနာပရိသတ်များလည်း သတိပဋ္ဌာန်ဝိပဿနာတရား
 ကို ပွားများအားထုတ်လို့ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်သွား
 တာနဲ့ ဒုစရိုက် ၅-ပါးကို ပယ်လိုက်ပြီ။ ဘယ်နည်းကို ပယ်လိုက်
 ပါလဲ ... ၅-ပါးကို ပယ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား။

ပါဏာတိပါတ = သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ အဒိန္နာ
 ဒါနံ = သူတစ်ပါးဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း၊ မိစ္ဆာစာရ = သူတစ်ပါးသား
 မယား သားသမီးများကို လွန်ကျူးဖျက်ဆီးခြင်းဆိုတဲ့ ကာယ

ဒုစရိုက်က ၃-ပါး၊ မုသာဝါဒ = လိမ်ပြောခြင်းဆိုတဲ့ ဝစီဒုစရိုက်
က ၁-ပါး၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ = အယူလွဲ အယူမှားတွေကိုယူခြင်းဆိုတဲ့
မနောဒုစရိုက် ၁-ပါး၊ ပေါင်း ၅-ပါးကို သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်က
ပယ်တယ်။ သောတာပန်ဖြစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဒီဒုစရိုက် ၅-ပါးကို ပယ်
ခြင်းကိစ္စ ပြီးသွားပြီ။ အဲဒါလည်း သိထားဖို့ မကောင်းပါဘူးလား
... သိထားဖို့ ကောင်းပါတယ်ဘုရား။

သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်တော့မှ သူ့အသက်မသတ်
တော့ဘူး။ ဘယ်တော့မှ သူတစ်ပါးဥစ္စာမခိုးတော့ဘူး။ ဘယ်တော့
မှ သူတစ်ပါးသားသမီး မဖျက်ဆီးတော့ဘူး။ ဘယ်တော့မှ လိမ်
မပြောတော့ဘူး။ ဘယ်တော့မှ အယူမှား အယူလွဲတွေ မရှိတော့
ဘူး။ တရားနာပရိသတ်များ သဘောကျပါရဲ့လား ... သဘော
ကျပါတယ်ဘုရား။

ဆုံးဖြတ်ဖို့ရာပေါ့။ ကိုယ်တိုင် ကိုယ့်အတွက်ကိုလည်း
ဆုံးဖြတ်ရမယ်။ သူတစ်ပါးတွေ လာမေးရင်လည်း ... ဆုံးဖြတ်
ပေးရပါမယ်ဘုရား။ တပည့်တော် သောတာပန်ဖြစ်နေပြီလို့ ထင်
ပါတယ်ဘုရားတဲ့၊ ဘာနဲ့ ဆုံးဖြတ်ရမလဲဘုရားတဲ့။ အို-ဆုံးဖြတ်
စရာတွေကတော့ အများကြီးပဲ။ သင် သူ့အသက်မသတ်ဘူးလို့
အသက်နဲ့လဲပြီးတော့ ယုံကြည်ပြီးတော့ ရှောင်ကြဉ်မယ်၊ သူတစ်
ပါးဥစ္စာမခိုးတော့ဘူး။ သူတစ်ပါးသားသမီး မဖျက်ဆီးတော့ဘူး။

လိမ်မပြောတော့ဘူး၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို လုံးဝမယူတော့ဘူး၊ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိမရှိတော့ဘူးလို့ သင် စိတ်ထဲမှာဖြစ်နေရင်တော့ သောတာပန် ဖြစ်တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လို့ရပြီ။ မပြောရပါဘူးလား ... ပြောရပါ မယ်ဘုရား။

ဒီမေးခွန်းက ခေတ်အားလျော်စွာ တော်တော်ပဲ မေးကြ ပါတယ်။ တပည့်တော် သောတာပန်ဖြစ်ပြီလို့ ဘယ်လိုသိရမလဲ ဘုရားတဲ့။ မကြာခဏ မေးပါတယ်။ တရားနာပရိသတ်များကို လည်း မမေးဘူးလို့ ဆိုမှဆိုနိုင်ပါ့မလား ... မဆိုနိုင်ပါဘုရား။ မဆိုနိုင်ဘူး။ ဆောင်ပုဒ်ကလေးပါ ဆိုထားကြရအောင်။

**ဆောင်ပုဒ်။။ ဒုစရိုက်ငါးဖြာ၊ မြတ်သောတာ၊
မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။**

ငါးဖြာသရုပ်ဆောင်ပုဒ် ဆိုကြရအောင်။

**ဆောင်ပုဒ်။။ ကာယသုံးဖြာ၊ မှ၊မိစ္ဆာ၊
မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။**

ကာယသုံးဖြာဆိုတာ ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါး၊ မှ-ဆိုတာ မုသာဝါဒ ဝစီဒုစရိုက်၊ မိစ္ဆာဆိုတာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မနောဒုစရိုက်။ ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါးရယ်၊ ဝစီဒုစရိုက်က မုသာဝါဒရယ်၊ မနော

ဒုစရိုက်က မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရယ်။ ဘယ်နည်းပယ်လိုက်လဲ ... ၅-ပါးပယ်
လိုက်ပါတယ်ဘုရား။ ၅-ပါးပယ်လိုက်ပြီလို့ အဋ္ဌကထာဆရာများ
ဆုံးဖြတ်ပေးပါတယ်။ သောတာပတ္တိမဂ်က ဒုစရိုက်ဘယ်နည်းကို
ပယ်လိုက်လဲ ... ၅-ပါးပယ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား။ သောတာပန်
ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ပယ်ပြီးသားမဖြစ်သွားပါဘူးလား ... ပယ်ပြီးသား
ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား။

သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်က အပြီးပယ်တာ မရှိတဲ့အတွက်
ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာတွေ ထည့်ပြီးတော့ မဖွင့်ပြဘူး။

အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်ကျမှ အပြီးပယ်တာရှိတယ်။ အနာဂါမ်
ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ပိသုဏဝါစာရယ်၊ ဖရသဝါစာရယ်၊ ဗျာပါဒရယ်
ဆိုတဲ့ ဒီဒုစရိုက် ၃-ပါးကို အပြီးပယ်တယ်တဲ့။ အနာဂါမ်မဂ်က
အပြီးပယ်တော့ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ပယ်ပြီးသား မဖြစ်သွားပါ
ဘူးလား ... ပယ်ပြီးသား ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား။

ပိသုဏဝါစာ = ပိသုဏဝါစာလည်းကောင်း၊ ဖရသ
ဝါစာ = ဖရသဝါစာလည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒေါ = ဗျာပါဒလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ = ဤသို့၊ တယော = သုံးပါးကုန်သော ဒုစရိုက်
တရားတို့ကို၊ တတိယဉာဏဝိဇ္ဇာ = အနာဂါမ်မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်

ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာ
စရိယော = အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ သံဝဇ္ဇေတိ = ကောင်းစွာ
မသွေ ဖွင့်ပြတော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

အနာဂါမိမဂ်က ပိသုဏဝါစာဆိုတဲ့ ကုန်းတိုက်ခြင်း၊
ကုန်းတိုက်ခြင်းဆိုတာ သူနစ်ယောက်တို့၏အချစ်ကို ပျက်စေပြီး
တော့ ကိုယ့်ကိုချစ်စေခြင်း။ ပိယ+သုည။ ပိယ-က ချစ်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး၊ သုည-က ဆိတ်သုဉ်းသွားအောင်၊ မုန်းသွားအောင်
ပြောပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုတော့ ချစ်အောင်ပြောတယ်။ အဲဒီစကား
ကို ဘာလို့ခေါ် ... ပိသုဏဝါစာပါဘုရား။ ဆရာတော်ကြီးတွေက
ဗမာလိုတည့်တည့် နားလည်အောင်ပြောတော့ ဘယ်လိုပြော
လိုက်ပါလဲ ... ကုန်းတိုက်တာပါဘုရား။ ကုန်းတိုက်တာတဲ့။
ဆရာတော်ကြီးတွေက နားလည်အောင် ပြောရတာကိုး။ ပါဠိဝေါ
ဟာရကတော့ အချစ်ပျက်အောင်ပြောတဲ့စကား။ ဘာစကား ...
အချစ်ပျက်အောင် ပြောတဲ့စကားပါဘုရား။ အဲဒီစကားကို အနာ
ဂါမိမဂ်က ပယ်လိုက်ပြီ၊ မပြောတော့ဘူး။

ဖရသဝါစာ - ကြမ်းတမ်းစွာ ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းပြီးတော့
ပြောတာ။ ယခု ဖရသဝါစာတွေ တရားနာပရိသတ်များ နာကြား

ခဲပြီးပြီ။ နှုတ်ကသာကြမ်း၊ စိတ်မကြမ်းရင် ... ဖရသဝါစာ မဖြစ်ပါဘုရား။ နှုတ်လည်းကြမ်း၊ စိတ်လည်းကြမ်းလိုက်ရင် ... ဖရသဝါစာဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ နှုတ်ကချို၍ စိတ်ကကြမ်းရင် ... ဖရသဝါစာဖြစ်ပါတယ်ဘုရား။ အဲဒီဖရသဝါစာမျိုးတွေ အနာဂါမိ မက်က အားလုံးပယ်လိုက်ပြီ။ အကြွင်းမဲ့ ပယ်လိုက်ပြီ။

ဗျာပါဒ - သူတစ်ပါးတွေ ပျက်စီးသွားရအောင်၊ ဆုံးရှုံး နစ်နာသွားရအောင် ကြံစည်ကြောင်းဖြစ်တဲ့ ဒေါသ။ ဒေါသ အရင်းခံရှိတယ်။ အဲဒီဗျာပါဒကို အနာဂါမိမက်က အကြွင်းမဲ့ ပယ် လိုက်ပြီတဲ့။

အနာဂါမိမက်က ဒုစရိုက် ဘယ်နှပါးကို ပယ်လိုက်ပါလဲ ... ၃-ပါးပယ်လိုက်ပါတယ်ဘုရား။ အနာဂါမိမက်က ၃-ပါးပယ် လိုက်တော့ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း ပယ်ပြီးသား မဖြစ်သွားပါ ဘူးလား ... ပယ်ပြီးသား ဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား။ ပိသုဏဝါစာ ရယ်၊ ဖရသဝါစာရယ်၊ ဗျာပါဒရယ်။ ဝစီဒုစရိုက်က ဘယ်နှပါးလဲ ... ၂-ပါးပါဘုရား။ မနောဒုစရိုက်က ... ၁-ပါးပါဘုရား။ ဗျာပါဒ ၁-ပါး။ သူတစ်ပါးတွေ သေကျေပျက်စီးသွားရအောင် ကြံစည်တဲ့ ဗျာပါဒ ဒေါသကိုလည်း ပယ်လိုက်ပြီ။

ဆောင်ပုဒ်။။ ဒုစရိုက်သုံးဖြာ၊ မြတ်နာဂါ၊
 မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။
 ပိသု၊ဖရ၊ ဗျာပါဟု၊ သုံးခုပယ်လိုက်သည်။

ပိသုက ... ပိသုထဝါစာပါဘုရား။ ဖရက ... ဖရသ
 ဝါစာပါဘုရား။ ဗျာပါက ... ဗျာပါဒပါဘုရား။ ပိသုနဲ့ဖရက ... ဝစီ
 ဒုစရိုက်ပါဘုရား။ ဗျာပါဒက ... မနောဒုစရိုက်ပါဘုရား။ ၃-ခုလုံး
 ပယ်လိုက်ပြီတဲ့။ အနာဂါမိမက်က ပယ်ပုံကို ဟောတာလည်း
 အသင့်အတင့် ပြည့်စုံသွားပါပြီ။

ယခု အရဟတ္တမက်က ပယ်ပုံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်က ပယ်
 ပြီးပုံကို ဆက်လက်ပြီးတော့ ဟောကြားပေးပါတော့မယ်။ အရ
 ဟတ္တမက်က သမ္ဗုပ္ပလာပနဲ့အဘိဇ္ဈာ ဤဒုစရိုက် ၂-ပါးကို ပယ်တယ်။

သမ္ဗုပ္ပလာပေါ = သမ္ဗုပ္ပလာပလည်းကောင်း။ အဘိဇ္ဈာ
 = အဘိဇ္ဈာလည်းကောင်း။ ဣမေ ဒွေ = ဤနှစ်ပါးတို့ကို၊ စတုတ္ထ
 ဉာထဝိဇ္ဇာ = အရဟတ္တမက်ဉာဏ်ဖြင့် ပယ်အပ်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ = ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ = ဤသို့၊ အဋ္ဌကထာစရိယော =
 အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ သံဝဇ္ဇေတိ = ကောင်းစွာမသွေ ဖွင့်ပြ
 တော်မူခဲ့ပါပေသတည်း။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကျတော့ သမ္ပပ္ပလာပနဲ့အဘိဇ္ဈာကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်လိုက်ပြီတဲ့။ သမ္ပပ္ပလာပက ပြိန်ဖျင်းတဲ့စကား တွေကိုပြောတာ။ အဘိဇ္ဈာက သူတစ်ပါးစည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ ကိုယ့် စည်းစိမ်ဥစ္စာဖြစ်ဖို့ရာ ကြံစည်တာ။ သမ္ပပ္ပလာပက ဝစီဒုစရိုက်။ အဘိဇ္ဈာက ... မနောဒုစရိုက်ပါဘုရား။ ဝစီဒုစရိုက်က ၁-ပါး၊ မနောဒုစရိုက်က ... ၁-ပါးပါဘုရား။ ထို ၂-ပါးကို အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်က ပယ်လိုက်ပြီတဲ့။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်က ပယ်လိုက်တော့ ရဟန္တာဖြစ်သွားတော့ ပယ်ပြီးသားဖြစ်သွားတယ်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ဒုစရိုက်နှစ်ဖြာ၊ အရဟတ္တာ၊
မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။
သမ္ပ,ဘိဇ္ဈာ၊ ဤနှစ်ဖြာ၊
မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။

သမ္ပက သမ္ပပ္ပလာပ၊ ဘိဇ္ဈာက အဘိဇ္ဈာ။ သမ္ပပ္ပလာပ က ဝစီဒုစရိုက်၊ အဘိဇ္ဈာက ... မနောဒုစရိုက်ပါဘုရား။ ဝစီ ဒုစရိုက်က ၁-ပါး၊ မနောဒုစရိုက်က ၁-ပါးကို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်မှ ပယ်နိုင်တယ်လို့ သိရတော့ နေရာမကျပါဘူးလား ... နေရာကျ ပါတယ်ဘုရား။ တရားနာပရိသတ်များ သတိထားဖို့ရာတွေက အများကြီးပါပဲ။

ဉာဏ်စဉ်နာပြီးတဲ့ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တွေ တစ်ခါတစ်ခါလည်း အကြောင်းအားလျော်စွာ ပျော်ပျော်ပါးပါးပြောတော့ သမ္မပ္ပလာပလေးတွေ ပါပါသွားတယ်။ အင်း-ဘယ်နယ်ဉာဏ်စဉ်နာတာလဲ။ သမ္မပ္ပလာပတွေ ပြောနေပါလား။ သူ့ဟာတွေမဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလို စွပ်စွဲလို့ ကောင်းမှကောင်းပါ့မလား ... စွပ်စွဲလို့ မကောင်းပါဘုရား။ သမ္မပ္ပလာပက ရဟန္တာဖြစ်မှ ပယ်နိုင်တာကိုး။ သူ့ကို အဲသလိုကြီး သွားပြောရင် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို ပုတ်ခတ်ရာ မရောက်ပါဘူးလား ... ပုတ်ခတ်ရာရောက်ပါတယ်ဘုရား။

သမ္မပ္ပလာပက ရဟန္တာဖြစ်မှ ပယ်နိုင်တယ်။ ဉာဏ်စဉ်နာပြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း အပျင်းပြေ ဟိုဟိုဒီဒီလေးလည်း မပြောပါဘူးလား ... ပြောပါတယ်ဘုရား။ ဉာဏ်စဉ်နာပြီးပြီလို့လည်း ပြောတယ်။ သမ္မပ္ပလာပတွေလည်း ပြောနေတယ်။ သူ့ဟာတွေ မဟုတ်ပါဘူးထင်တယ်။ ပြောလို့ ကောင်းမှကောင်းပါ့မလား ... ပြောလို့ မကောင်းပါဘုရား။ အရိယူပဝါဒထဲဝင်သွားမှာ မစိုးရိမ်ရပါဘူးလား ... စိုးရိမ်ရပါတယ်ဘုရား။ သူက တကယ်ဉာဏ်စဉ်ပြည့်ရင်တော့ အဲသလိုသွားပြောရင် သူ့ကို ကဲ့ရဲ့ရာမရောက်သွားပါဘူးလား ... ကဲ့ရဲ့ရာရောက်သွားပါတယ်ဘုရား။ တရားနာပရိသတ်များ သတိထားဖို့ပဲ။

အဘိဇ္ဈာ သူတစ်ပါးစည်းစိမ်ဥစ္စာကို ကိုယ့်စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဖြစ်ချင်နေတယ်။ ဖြစ်ချင်နေတာလေးက အဘိဇ္ဈာပါပဲ။ လိုချင် နေတယ်။ သူတစ်ပါးစည်းစိမ်ဥစ္စာကို ကိုယ့်စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဖြစ်ချင် တာဟာ လိုချင်တာပါပဲ။ အဲဒီလိုချင်တာလေးရှိနေရင် အင်း- သူက ဉာဏ်စဉ်နာပြီးတော့ အဘိဇ္ဈာကြီးရှိနေတာပဲ။ တော်တော် နေရာမကျတာပဲ။ သူ့ဉာဏ်စဉ်ကတော့ ဟုတ်မယ်မထင်ပါဘူး။ ပြောလို့ ကောင်းမှကောင်းပါ့မလား ... ပြောလို့မကောင်းပါဘုရား။ သူ့ကို ကဲ့ရဲ့ရာမရောက်သွားပါဘူးလား ... ရောက်သွားပါတယ် ဘုရား။ မပြောတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ဉာဏ်စဉ်လည်းနာပြီးသွားပြီ။ တစ်ခါတလေလည်း သူ တစ်ပါးနဲ့ဆက်ဆံတဲ့အခါ သူ့ကိုပိုချစ်အောင် ပိသုဏ္ဍဝါစာမပြော ပါဘူးလား ... ပြောပါတယ်ဘုရား။ ပိသုဏ္ဍဝါစာလည်း သူ အကြောင်းအားလျော်စွာ ပြောတော့ပြောဦးမှာပဲ။ နည်းတော့ မနည်းသွားပါဘူးလား ... နည်းသွားပါတယ်ဘုရား။ ဉာဏ်စဉ် လည်းနာပြီးပြီဆိုတယ်။ ပိသုဏ္ဍဝါစာတွေလည်း ပြောနေတယ်လို့ သွားပြောလိုက်ရင် ကောင်းမှကောင်းပါ့မလား ... မကောင်းပါ ဘုရား။

ဉာဏ်စဉ်နာပြီးပေမယ့် တစ်ခါတလေလည်း ကြမ်းတမ်း တဲ့စကားတွေ မပြောတတ်ပါဘူးလား ... ပြောတတ်ပါတယ်ဘုရား။

ဘယ်နှယ် ဉာဏ်စဉ်လည်းနာပြီးပြီဆိုတယ်၊ စကားတွေကလည်း ကြမ်းလိုက်တာ။ သူ့ဉာဏ်စဉ်က ဟုတ်မယ်မထင်ပါဘူးဟု ပြောလို့ ကောင်းမှကောင်းပါ့မလား ... ပြောလို့မကောင်းပါဘုရား။ ကဲ့ရဲ့ ရာရောက်ပါတယ်ဘုရား။ တည့်တည့်ပြောတော့ အရိယူပဝါဒတဲ့။ အရိယာကို ကဲ့ရဲ့တာဆိုတော့ ကိုယ့်ရဲ့တရားတွေကို အတား အဆီးတွေ မဖြစ်သွားနိုင်ပါဘူးလား ... ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်ဘုရား။

အဲဒါတွေသိရတော့ နေရာမကျပါဘူးလား ... နေရာကျ ပါတယ်ဘုရား။ ရှောင်ကြဉ်ရတယ်။ တကယ့်အရိယာအဖြစ်ကို လည်း သိရတဲ့အတွက်ကြောင့် ပိုမကြည်ညိုရပါဘူးလား ... ကြည်ညိုရပါတယ်ဘုရား။ ကြည်ညိုရတယ်။ အဲဒီဆောင်ပုဒ် ကလေးတွေ ပြန်ဆိုပြီးတော့ တရားအဆုံးသတ်ကြရအောင်။

ဆောင်ပုဒ်။ ။ ဒုစရိုက်ငါးဖြာ၊ မြတ်သောတာ၊
 မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။
 ကာယသုံးဖြာ၊ မှ၊မိစ္ဆာ၊
 မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။
 ဒုစရိုက်သုံးဖြာ၊ မြတ်နာဂါ၊
 မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။
 ပိသု၊ဖရ၊ ဗျာပါဟု၊ သုံးခုပယ်လိုက်သည်။

ဒုစရိုက်နှစ်ဖြာ၊ အရဟတ္တ၊
မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။
သမ္မုဘိဇ္ဈာ၊ ဤနှစ်ဖြာ၊
မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။

ဤကဲ့သို့ ယနေ့ယခုအခါ၌ “ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး ပယ်ပုံများ တရားတော်” ကို နာကြားရသဖြင့် နာကြားရသောအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံ ပွားများအားထုတ်နိုင်ကြပြီးလျှင် မိမိတို့ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်တဲ့ တရားထူးတရားမြတ်တို့ကို၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းရာဖြစ်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လွယ်ကူသောအကျင့်ဖြင့် လျင်မြန်စွာဆိုက်ရောက်၍ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဆရာတော်ဘုရားပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်စုံရပါလိမ့်အရှင်ဘုရား။

သာဓု ... သာဓု ... သာဓုပါဘုရား။

သဒ္ဓမ္မရုံသီရိပိဿာဆရာတော်

ဤစာအုပ်မှာ သိကောင်းစရာ ဆောင်ပုဒ်များ

- ကိုယ်နှင့်နှုတ်မှာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြား၊
ဒုစရိုက်များ၊ ပယ်ရှားမြတ်သီလာ။
- နှုတ်သာကြမ်း၍၊ စိတ်မကြမ်းပါ၊ ဖရုသာ၊ မှန်စွာမဖြစ်ပြီ။
- နှုတ်ကချိုသာ၊ စိတ်ကကြမ်းပါ၊ ဖရုသာ၊ မှန်စွာဖြစ်ပေသည်။
- စိတ်အစဉ်မှာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြား၊
ဒုစရိုက်များ၊ ပယ်ရှားမြတ်သမာ။
- စိတ်အစဉ်မှာ၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြား၊ ဒိဋ္ဌိအား၊ ပယ်ရှားမြတ်ပညာ။
- တစ်ခဏသာ၊ ပယ်နိုင်တာ၊ မှန်စွာတဒင်္ဂမည်။
ဝေးကွာစေရာ၊ ပယ်နိုင်တာ၊ မှန်စွာဝိက္ခမ္ဘနမည်။
အပြီးပြတ်စွာ၊ ပယ်နိုင်တာ၊ မှန်စွာသမုဇ္ဈေဒမည်။
တဒင်္ဂ၊ ဝိက္ခမ္ဘန၊ သမုဇ္ဈေဒ၊ သုံးဝယ်ပုံပြား။
- ဥဒယက၊ ဥစ္ဆေဒ၊ တဒင်္ဂပယ်နိုင်သည်။
- အပျက်မြင်က၊ သသတ၊ တဒင်္ဂပယ်နိုင်သည်။
- ဒုစရိုက်ငါးဖြာ၊ မြတ်သောတာ၊ မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။
ကာယသုံးဖြာ၊ မှ၊မိစ္ဆာ၊ မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။
- ဒုစရိုက်သုံးဖြာ၊ မြတ်နာဂါ၊ မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။
ပိသု၊ဖရ၊ ဗျာပါဟု၊ သုံးခုပယ်လိုက်သည်။
- ဒုစရိုက်နှစ်ဖြာ၊ အရဟတ္တ၊ မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။
သမ္ပ၊ ဘိဇ္ဈာ၊ ဤနှစ်ဖြာ၊ မှန်စွာပယ်လိုက်သည်။